

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Blansku rozhodl samosoudkyní Mgr. Gabrielou Štumpovou ve věci

žalobců: **a) Ing. Jan Boháč**, narozený 27. 3. 1956
bytem Masarykovo nábřeží 2058/38, 110 00 Praha 1 - Nové Město
b) Radim Boháč, narozený 15. 5. 1988
bytem Štěpařská 1196/18, 152 00 Praha 5 - Hlubočepy
c) Terezie Ratajová, narozená 15. 5. 1988
bytem Na Hlinkách 418, 252 25 Zbuzany
všichni zastoupeni advokátkou JUDr. Zorkou Černoorskou
sídlem Balbínova 384, 261 01 Příbram II

proti
žalované: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
zastoupený advokátem Mgr. Miloslavem Strnadem
sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha - Vihohrady

žaloba o nahrazení projevu vůle

takto:

- I.** Řízení se v části, v níž se žalobci a), b) a c) domáhali nahrazení projevu vůle žalované uzavřít se žalobci smlouvu o bezúplatném převodu pozemku ve vlastnictví státu podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (zákon o půdě), a to pozemku ve vlastnictví čs. státu, parc. č. 848/2, trvalý travní porost o výměře 974 m², zapsaného na LV 10002 u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Boskovice, k. ú. Benešov u Boskovic, obec Benešov, **částečně zastavuje.**

Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

II. Nahrazuje se projev vůle žalované uzavřít se žalobci a), b), c) tuto smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zák. č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (zákona o půdě):

- 1) Žalovaná Česká republika - Státní pozemkový úřad, IČO 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 (dále jen Státní pozemkový úřad), spravuje pozemky ve vlastnictví čs. státu, zapsané na LV 10002 u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Blansko, a to:
 - parc. č. 84/1, zahrada o výměře 111 m², k. ú. Lipovec u Blanska, obec Lipovec
 - parc. č. 84/2, zahrada o výměře 58 m², k. ú. Lipovec u Blanska, obec Lipovec
 - parc. č. 1208, ostatní plocha, jiná plocha o výměře 90 m², k. ú. Lipovec u Blanska, obec Lipovec
 - parc. č. 351/19, orná půda o výměře 3531 m², k. ú. a obec Malá Lhota
a dále spravuje pozemky zapsané ve vlastnictví čs. státu zapsané na LV 10002 u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Boskovice, a to:
 - parc. č. 848/1, trvalý travní porost o výměře 8851 m², k. ú. Benešov u Boskovic, obec Benešov
 - parc. č. 4123, ostatní plocha, jiná plocha o výměře 187 m², k. ú. Borotín u Boskovic, obec Borotín,
 - parc. č. 61/1, zahrada o výměře 191 m², k. ú. Borotín u Boskovic, obec Borotín,
 - parc. č. 101/66, orná půda o výměře 6075 m², k. ú. a obec Žerůtky
- 2) Žalobce a) Ing. Jan Boháč, nar. 27. 3. 1956, žalobce b) Radim Boháč, nar. 15. 5. 1988, r. č. 880515/1531, a žalobkyně c) Terezie Ratajová, rozená Boháčová, nar. 15. 5. 1988, r. č. 885515/1525, jsou oprávněnými osobami ve smyslu ust. § 4 zákona o půdě.
- 3) Žalobci a), b), c) mají na základě pravomocných rozhodnutí: 1. Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č. j.: PÚ 1322/92, k. ú. Prosek ze dne 12. 3. 1993, 2. Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č. j. 1708/97, k. ú. Smíchov ze dne 1. 8. 1997, potvrzené rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 38 Ca 266/97-40 ze dne 1. 9. 1998, 3. Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č. j. PÚ 1940/97, k. ú. Smíchov ze dne 9. 9. 1997, 4. Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č. j. PÚ 920/99, k. ú. Smíchov ze dne 16. 4. 1999, 5. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č. j. PÚ 580/01, k. ú. Smíchov ze dne 27. 2. 2001, 6. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č. j. PÚ 607/01, k. ú. Smíchov ze dne 28. 2. 2001, 7. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č. j. PÚ 608/01, k. ú. Smíchov ze dne 28. 2. 2001, 8. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č. j. PÚ 3000/01, k. ú. Smíchov ze dne 29. 10. 2001, 9. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č. j. PÚ 3226/01, k. ú. Smíchov a Košíře ze dne 23. 11. 2001, 10. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č. j. PÚ 718/02, k. ú. Smíchov ze dne 7. 3. 2002, 11. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 1519/03, k. ú. Smíchov ze dne 29. 4. 2003, 12. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 1701/03, k. ú. Smíchov ze dne 20. 5. 2003, 13. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 734/04, k. ú. Smíchov ze dne 30. 3. 2004, 14. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 2563/04, k. ú. Smíchov ze dne 30. 11. 2004, 15. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 1365/05, k. ú. Smíchov ze dne 12. 5. 2005, 16. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 2549/05, k. ú. Smíchov ze dne 26. 10. 2005, 17. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha, č. j. PÚ 3330/05, k. ú. Smíchov ze dne 16. 11. 2005, 18. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha, č. j. PÚ 992/06, k. ú. Košíře

Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

ze dne 20. 3. 2006, 19. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha, č. j. PÚ 1805/06, k. ú. Smíchov ze dne 31. 5. 2006, 20. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 2440/07, k. ú. Smíchov ze dne 18. 10. 2007, 21. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 1107/92/3, k. ú. Smíchov ze dne 9. 12. 2009 a žalobci b) a c) i na základě Usnesení Okresního soudu Praha - západ, č. j. 20 D 721/2014-520 ze dne 16. 2. 2015, které nabylo právní moci dne 16. 2. 2015, nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům za pozemky žalobci a) a právní předchůdkyni žalobců b) a c) v restituci, z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě, nevydané.

- 4) Žalovaná k uspokojení nároku žalobců a), b), c) na náhradu za pozemky v restituci nevydané touto smlouvou **bezúplatně převádí** žalobcům a), b), c) do jejich spoluvlastnictví pozemky zapsané na LV 10002 u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Blansko, a to:

- parc. č. 84/1, zahrada o výměře 111 m², k. ú. Lipovec u Blanska, obec Lipovec
- parc. č. 84/2, zahrada o výměře 58 m², k. ú. Lipovec u Blanska, obec Lipovec
- parc. č. 1208, ostatní plocha, jiná plocha o výměře 90 m², k. ú. Lipovec u Blanska, obec Lipovec
- parc. č. 351/19, orná půda o výměře 3531 m², k. ú. a obec Malá Lhota

a pozemky zapsané na LV 10002 u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Boskovice, a to:

- parc. č. 848/1, trvalý travní porost o výměře 8851 m², k. ú. Benešov u Boskovic, obec Benešov
- parc. č. 4123, ostatní plocha, jiná plocha o výměře 187 m², k. ú. Borotín u Boskovic, obec Borotín,
- parc. č. 61/1, zahrada o výměře 191 m², k. ú. Borotín u Boskovic, obec Borotín,
- parc. č. 101/66, orná půda o výměře 6075 m², k. ú. a obec Žerůtky

jako náhradu za část jejich restitučních nároků, a to žalobci a) Ing. Janu Boháčovi spoluvlastnický podíl id. ½ vzhledem k celku shora uvedených pozemků a žalobcům b) Radimu Boháčovi a c) Terezii Ratajové, rozené Boháčové, každému spoluvlastnický podíl id. ¼ vzhledem k celku těchto pozemků za jejich restituční nárok, a žalobci a), b), c) tyto pozemky do svého spoluvlastnictví přijímají.

- III. Žalovaná je povinna** nahradit žalobcům a), b), c) společně a nerozdílně na nákladech řízení částku **484 126 Kč**, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobců a), b), c) JUDr. Zorky Černožské.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou soudu dne 17. 12. 2019 se žalobci domáhali vydání rozhodnutí, kterým by soud nahradil projev vůle žalované uzavřít s nimi smlouvu o bezúplatném převodu pozemků parc. č. 774, 775 a 776 v k. ú. Těchov, parc. č. 4123 a 61/1 v k. ú. Borotín u Boskovic, parc. č. 84/1, 84/2 a 1208 v k. ú. Lipovec u Blanska, část pozemku parc. č. 437/16 dle geometrického plánu a parc. č. 495/6 v k. ú. Petrovice u Blanska, parc. č. 1165 v k. ú. Holštejn a parc. č. 2454/8 v k. ú. Jedovnice z vlastnictví státu do spoluvlastnictví žalobců.
2. Podáním ze dne 7. 9. 2020 žalobci navrhli rozšíření žaloby o náhradní pozemky ve vlastnictví žalované parc. č. 848/1 a 848/2 v k. ú. Benešov u Boskovic, parc. č. 294/1 v k. ú. Jasinov, parc. č. 101/66 v k. ú. Žerůtky, parc. č. 613 v k. ú. Dolní Lhota, parc. č. 398, 399 a 536 v k. ú. Lažánky u Blanska, parc. č. 351/19 v k. ú. Malá Lhota, parc. č. 1128 v k. ú. Holešín, parc. č. 1897/4 v k. ú.

Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

Rájec nad Svitavou, parc. č. 922 v k. ú. Rudice u Blanska a parc. č. 2450 v k. ú. Šošůvka. Soud usnesením ze dne 8. 10. 2020 čj. 12C 247/2019-278, jež nabylo právní moci dne 9. 10. 2020, navrženou změnu žaloby dle ust. § 95 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (o. s. ř.), připustil.

3. Usnesením ze dne 30. 6. 2021 čj. 12 C 247/2019-642, které nabylo právní moci dne 1. 7. 2021, soud k návrhu žalobců vyloučil k samostatnému projednání a rozhodnutí dle ust. § 112 odst. 2 o. s. ř. věc v části, v níž požadovali náhradní pozemky p. č. 776, 775 a 774 (p. č. PK 200, p. č. PK 201/1, p. č. PK 201/2) v k. ú. Těchov, p. č. 437/16 a 495/6 (p. č. PK 437/1) v k. ú. Petrovice u Blanska, p. č. 1165 (p. č. PK 50/1, p. č. PK 51) v k. ú. Holštejn, p. č. 398, 399 a 536 (p. č. PK 594/4, p. č. PK 594/2, p. č. PK 595/1, p. č. PK 595/2) v k. ú. Lažánky u Blanska, p. č. 1128 (p. č. PK 484/7) v k. ú. Holešín, p. č. 1897/4 (p. č. PK 470) v k. ú. Rájec nad Svitavou, p. č. 922 (p. č. PK 218/1) v k. ú. Rudice u Blanska, p. č. 2450 (p. č. PK 729/1) v k. ú. Šošůvka a p. č. 294/1 (p. č. PK 294/1) v k. ú. Jasinov, neboť ohledně nich probíhá restituční řízení rodu Salmů a Kálnoky, věc je nyní vedena pod sp. zn. 12C 182/2021.
4. Usnesením ze dne 6. 9. 2021 čj. 12 C 247/2019-664, které nabylo právní moci dne 6. 9. 2021, soud k návrhu žalobců vyloučil k samostatnému projednání a rozhodnutí dle ust. § 112 odst. 2 o. s. ř. věc v části, v níž požadovali náhradní pozemky p. č. 2454/8 v k. ú. Jedovnice a parc. č. 613 v k. ú. Dolní Lhota z důvodu hospodárnosti řízení, neboť zde žalobci hodlají nechat vyhotovit geometrické plány na rozdělení pozemků a znalecké posudky na stanovení jejich ceny, věc je nyní vedena pod sp. zn. 12C 214/2021.
5. U jednání soudu dne 19. 10. 2021 vzali žalobci žalobu částečně zpět ohledně nárokovaného náhradního pozemku parc. č. 848/2 v k. ú. Benešov u Boskovic, žalovaná se zpětvzetím souhlasila, soud proto řízení v souladu s ust. § 96 odst. 1, 2 o. s. ř. částečně zastavil, jak je uvedeno v I. výroku rozsudku.
6. Předmětem tohoto řízení tak zůstala žaloba v části týkající se náhradních pozemků ve vlastnictví státu uvedených ve výroku II. tohoto rozsudku, tj. parc. č. 84/1, 84/2 a 1208 v k. ú. Lipovec u Blanska, parc. č. 351/19, v k. ú. Malá Lhota, parc. č. 848/1 v k. ú. Benešov u Boskovic, parc. č. 4123 a 61/1 v k. ú. Borotín u Boskovic a parc. č. 101/66 v k. ú. Žerůtky.
7. Žalobci a), b), c) v žalobě ve znění jejich doplnění, změn, vyloučení a částečného zpětvzetí žaloby tvrdili, že jsou na základě jednotlivých rozhodnutí pozemkového úřadu (specifikovaných ve výroku II. tohoto rozsudku) oprávněnými osobami ve smyslu ust. § 4 zákona č. 229/1991 Sb. (zákon o půdě) k uplatňování restitučních nároků, a to jako dědicové původní vlastnice Anny Půlkrábkové, zemřelé 9. 12. 1963, jejíž spoluvlastnický podíl činil id. 1/9 vzhledem k celku těchto nemovitostí, kdy žalobce a) uplatnil restituční nárok ke spoluvlastnickému podílu id. 1/18 a právní předchůdkyně žalobců b) a c) JUDr. Miroslava Boháčová, zemřelá dne 1. 7. 2014, uplatnila restituční nárok ke spoluvlastnickému podílu id. 1/18 vzhledem k celku, oba pod čj. PÚ 1107/92. Ačkoli svůj nárok uplatnili již v r. 1992, o restitučním nároku není ani po 29 letech dosud zcela rozhodnuto. Žalobci se vydání náhradních pozemků nemohou domoci z důvodu nesprávné evidence výše jejich nároku žalovanou. Postup žalované označili za líknavý a svévolný a odkázali na aktuální judikaturu Nejvyššího soudu ČR; od roku 2006 do roku 2012 se totiž přihlásili celkem 6x do veřejných nabídek náhradních pozemků vyhlášených žalovanou, avšak pouze někdy byli úspěšní. Následně již dle názoru žalované neměli žádné restituční nároky k další účasti ve veřejné soutěži nabídek náhradních pozemků vyhlášených žalovanou, proto se nemohli do žádné

Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

z veřejných nabídek přihlásit. Tímto svým jednáním žalovaná nadále prohloubila křivdy způsobené žalobcům a jejich rodině za minulého režimu. Žalovaná přitom přinejmenším od roku 2008 ví o existenci dobové územně plánovací dokumentace, nezbytné k ocenění restitučních nároků žalobců, kterou však používá k ocenění nároků pouze u vybraných restituentů, ale jelikož je to pro ni nevýhodné, nečiní tak u všech. Žalobci se obrátili na žalovanou výzvou ze dne 1. 7. 2019, aby i jejich restituční nároky zaevidovala ve správné výši, a upozornili, že některé pozemky byly vyvlastněny právě za účelem výstavby, žalovaná však odpověděla, že jí prováděné ocenění dle vyhlášky č. 182/1988 Sb. ve znění pozdějších předpisů není v rozporu se zákonem o půdě. Ještě dne 2. 7. 2019 se žalobci přihlásili se skutečnou výší svého nároku, ale žalovaná přihlášku všech tří zamítla pro nedostatečnou výši restitučního nároku. Žalobci ve snaze o nápravu léta trvajícího nezákonného stavu nahradili činnost žalované a nechali si vypracovat znalecký posudek prof. Ing. Renátou Schneiderovou Heralovou, Ph.D. ze dne 20. 9. 2019, č. 528/23/2019, která ocenila nevydané pozemky v souladu s platnou judikaturou na celkovou částku 8 304 364 Kč, což odpovídá restitučnímu nároku žalobce a) ve výši 4 152 182 Kč, žalobce b) i žalobkyně c) každému ve výši 2 076 091 Kč. Cena odňatých pozemků byla ve znaleckém posudku prof. Heralové určena dle dobové dokumentace a územně plánovací dokumentace platné v době přechodu těchto pozemků na stát, případně podle účelu odkupu a vyvlastnění, kterým byla souvislá obytná zástavba, komunikace a sportoviště; pozemky, které byly podle Regulačního plánu určeny k zastavění, byly v ZP oceněny jako stavební; ze ZP je také zřejmé, že jak byly pozemky zakresleny v dokumentaci platné v době přechodu na stát, tak byly potom i zastavěny. Konkrétní územně plánovací dokumentací pro odňaté pozemky je Návrh přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy VIII (Severní Libeň a Strážkov) s přilehlým územím Prahy IX (Prosek a Vysočany); Návrh přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území pro část území Prahy XVI (Smíchov); Návrh přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území pro část území Prahy XVI (Smíchov) a Prahy XVII (Motoly); Návrh přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území pro část území Prahy XVII (Košíře). Data přechodu vlastnického práva k odňatým pozemkům na stát plynou z jednotlivých vyvlastňovacích titulů, kterými jsou darovací prohlášení ze dne 29. 3. 1960 a odúmrt' - odmítnutí dědictví po Anně Půlkrábkové, kdy k přechodu na stát došlo ke dni úmrtí Anny Pulkrábkové, zemřelé dne 9. 12. 1963, jak vyplývá z usnesení státního notářství pro Prahu 3, čj. 3 D79/64 ze dne 13. 5. 1965. Znalecký posudek prof. Ing. Heralové žalobci zaslali žalované spolu s předžalobní výzvou a přípisem dne 5. 11. 2019, na což žalovaná odpověděla dne 13. 12. 2019, že regulační plány nemohly v r. 1960 a 1965 prokazovat, že pozemky byly určeny k zastavění, neboť se jednalo o neplatnou již dokumentaci; na to žalobci reagovali přípisem ze dne 4. 2. 2020. Dle názoru žalobců je nutno ocenit odňaté pozemky jako stavební, jelikož zák. 84/1958 Sb. předpokládal existenci územně plánovací dokumentace již od účinnosti tohoto zákona, ale tato dokumentace fakticky neexistovala a první schválený územní plán Prahy byl až Směrný územní plán ze dne 22. 4. 1964; předmětné pozemky ve vlastnictví právních předchůdců žalobců tedy byly určeny k zástavbě již na základě regulačních a zastavovacích plánů pro jednotlivé části Prahy z r. 1933 a obdobně byly pak převzaty do územního plánu z roku 1964. Regulační plány byly vydávány v 30. letech na základě zákona 88/1920 Sb. a platily až do 60. let, kdy byly postupně nahrazovány dokumentací vydávanou dle zákona 84/1958 Sb., avšak do doby jejich nahrazení byly využívány i za účinnosti zákona 84/1958; k datu 31. 3. 1960 a 9. 12. 1963 znalkyně prof. Ing. Heralová nedohledala jinou územně plánovací dokumentaci než uvedené regulační plány, což si ověřila na Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy; po regulačních plánech byl následnou dokumentací - prvním schváleným územním plánem Prahy až Směrný územní plán hl. m. Prahy z r. 1964 (jak vyplývá i z přehledu IPR), kde se však stav pozemků určení k zástavbě nezměnil a v souladu s tím byly pak pozemky skutečně zastavěny. Žalobci se na základě

Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

nového přecenění restitučního nároku přihlásili ještě po podání žaloby do další veřejné nabídky žalovaného dne 5. 10. 2020, ale žalovaná opětovně zamítla jejich přihlášku jako neplatnou; za obhajování názoru o zemědělském charakteru pozemků přitom byla opakovaně kritizována Nejvyšším soudem. Jediné, jak se žalobci nyní mohou domoci svých nároků, je podání žaloby na uložení povinnosti žalované převést konkrétní pozemky na žalobce. Skutečný restituční nárok žalobců je tedy mnohonásobně vyšší než žalovanou evidovaný nárok a po odečtení toho, co již žalovaná žalobcům nahradila, proto zůstává nárok žalobce a) ve výši 4 022 241,43 Kč a u každého z žalobců b) a c) ve výši 2 011 120,72 Kč.

8. Žalovaná se žalobou nesouhlasila a navrhla její zamítnutí v celém rozsahu. Učinila nesporným, že právní předchůdkyni žalobců vznikl nárok na převod náhradních pozemků za pozemky v k. ú. Smíchov, Košíře a Prosek, a to na základě jednotlivých rozhodnutí vydaných žalovanou. Mezi účastníky je sporná výše tvrzeného restitučního nároku žalobců, resp. ocenění nevydaných pozemků. Žalovaná popřela, že by se žalobci dlouhodobě nemohli domoci svých práv, neboť první restituční rozhodnutí bylo už v roce 1997 a k přecenění vyzvali žalovanou až 1. 7. 2019, výši svého nároku tak dlouhodobě akceptovali, účastnili se veřejných nabídek. Nelze tedy dovozovat liknavý postup žalované, neboť žalovaná v letech 2006 - 2012 veškeré nároky žalobců uspokojila v souladu s vydanými restitučními rozhodnutími; žalobci až do roku 2019 nikdy nevyjádřili jakýkoli nesouhlas s výší restitučního nároku a nemohlo tedy jít o liknavý postup (III. ÚS 3370/19). Pokud žalobci nevydané pozemky dle znaleckého posudku prof. Ing. Heralové ocenili jako stavební na základě územně plánovací dokumentace - Návrhu regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy VIII (Severní Libeň a Střížkov) s přilehlým územím Prahy-IX (Prosek a Vysočany), pro část území Prahy XVI (Smíchov), pro část území Prahy XVI (Smíchov) a Prahy-XVII (Motoly) a pro část území Prahy XVII (Košíře), je otázka posouzení charakteru pozemků otázkou právní, kterou může posoudit jen soud, nikoliv znalec. Předmětné pozemky přešly na stát k 31. 3. 1960 a 9. 12. 1963, tedy jejich charakter je třeba posuzovat k tomuto datu. Uvedené regulační plány mohly být platnou územně plánovací dokumentací jen do 1. 1. 1959, než nabyl účinnosti zákon č. 84/1958 Sb. – tento v § 17/1 zrušil § 19 zák. 280/1949 Sb. Prováděcí vyhláškou č. 144/1959 Sb. bylo stanoveno, že od 1. 8. 1959 nebylo možné postupovat dle prováděcích předpisů k zákonu 280/1949 Sb., tedy i dle vyhlášky 709/1950 Sb., již zák. 280/1949 Sb. předpokládal vznik nové dokumentace (§ 5 odst. 2 zák. 280/1949 Sb. a § 16 odst. 1 nařízení 93/1950 Sb.). Znalce prof. Ing. Heralová ve znaleckém posudku předloženém žalobci nesprávně posuzovala stav pozemků dle uvedených regulačních plánů, přestože tyto pozbyly platnosti a účinnosti, v rozhodné době (1960 - 63) navíc změna charakteru pozemků mohla nastat jen na základě vydání územního rozhodnutí (§ 2 odst. 1 vyhlášky č. 144/1959 Sb.). V letech 1960 - 63 tedy plány Státní regulační komise z 30. let nemohly být platné a nakonec se při zastavení nepostupovalo podle regulačních plánů, ale podle novější dokumentace. Změna charakteru nevydaných pozemků tedy nastala až po jejich přechodu na stát, což vyplývá mj. z leteckých snímků, a podle platné judikatury (např. sp. zn. 28 Cdo 2699/2008 či 28 Cdo 779/2019) nelze počítat s navýšením jejich ceny. Žalovaná nechala v průběhu řízení vypracovat znalcem Ing. Pavlem Pelcem oponentní znalecké posudky č. 669/2019 a č. 670/2019, na jehož závěry odkazuje, zjistila, že dle IPR kromě plánů státní regulační komise a směrného územního plánu z roku 1964 existoval i návrh směrného územního plánu z roku 1948, dle kterého se plánovala výstavba a měl nahradit zastaralé plány Státní regulační komise z let 1920 - 1938, avšak vzhledem ke společenským změnám nastalým po jeho vypracování nakonec nebyl přijat. Žalovaná v návaznosti na znalecký posudek Ing. Pelce zpochybnila závěry znaleckého posudku vypracovaného znalkyní prof. Ing. Heralovou zejména ohledně charakteru odňatých pozemků, dále znalkyni vytýkala, že neaplikovala srážky dle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky. Žalovaná vznesla také námitku promlčení nároku žalobců, s tím, že se promlčuje majetkový nárok jako takový, jelikož žalovaná plně uspokojila Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

restituční nároky z konkrétních rozhodnutí a žalobci toto vypořádání nároku více jak po dobu 3 let nenapadli, poslední převodní smlouva byla uzavřena v průběhu roku 2012 a žaloba byla podána až po uplynutí promlčecí lhůty. Nesouhlasila rovněž s posouzením její námitky promlčení jako rozporné s dobrými mravy.

K náhradním pozemkům nárokováným žalobci žalovaná uvedla:

- pozemek v k. ú. Žerůtky parc. č. 101/66 není zatížen žádnou zákonnou překážkou převoditelnosti a jeho cena činí 25 818,75 Kč
 - pozemek v k. ú. Malá Lhota parc. č. 351/2019 není zatížen žádnou zákonnou překážkou převoditelnosti a jeho cena činí 32 630,55 Kč
 - pozemky v k. ú. Borotín u Boskovic parc. č. 61/1 a 4123 jsou k převodu na žalobce nevhodné, neboť jsou dotčeny privatizačním projektem dle zák. č. 92/1991 Sb. a společně tvoří funkční celek s pozemkem parc. č. St. 229 a stavbou stodoly na něm se nacházející, ale i se stavbou domu na pozemku parc. č. 63/1, přičemž místní komunikace mezi stavbou a pozemkem nenarušuje existenci funkční souvislosti a je vhodné převádět pozemky a stavbu jako jeden celek; vlastník rodinného domu na pozemku parc. č. 63/1 má pozemky v nájmu a používá je jako zahradu, neboť jinou k dispozici nemá; dle znaleckého posudku č. 1143-29/2020, zpracovaného Ing. Holušou, činí cena za pozemek parc. č. 61/1 částku 4 136 Kč a za pozemek parc. č. 4123 částku 4 130 Kč
 - pozemky v k. ú. Lipovec u Blanska parc. č. 84/1, 84/2 a 1208 jsou z převodu na žalobce vyloučeny dle § 11 odst. 1 písm. c) zákona o půdě, neboť funkčně souvisí a jsou užívány jako zahrada spolu se stavbou č. p. 110 (objektem k bydlení) stojící na pozemku parc. č. st. 106/1 ve vlastnictví Františka Černého, jemuž jsou předmětné pozemky pronajaty na základě pachtovní smlouvy, navíc jsou zatíženy služebností cesty - právem vstupu a vjezdu za účelem zajištění přístupu; pan Černý zakoupil sousední nemovitosti s vědomím možnosti pronájmu sousedních pozemků jako zahrady a v případě jejich převedení na žalobce nebude mít k dispozici téměř žádnou zeleň, kde by mohl zemědělsky hospodařit; předmětné pozemky je tedy třeba hodnotit optikou širšího pojetí funkční provázanosti. Dle znaleckého posudku Ing. Holuši cena pozemku parc. č. 84/1 činí 2 360 Kč, parc. č. 84/2 činí 1 160 Kč a parc. č. 1208 činí 1 870 Kč
 - pozemek v k. ú. Benešov u Boskovic parc. č. 848/1 je rovněž nevhodný pro převod na žalobce, neboť je na něm významný krajinný prvek „Prameniště Bělé“ v lokalitě Pavlovského dvora, část pozemku navíc tvoří parkoviště motorových vozidel a autovraků ve vlastnictví třetí osoby (Karla Fölkla) a převodem by nebyl naplněn původní účel restituce, jelikož s významným krajinným prvkem jej nelze zemědělsky obhospodařovat. Dle znaleckého posudku Ing. Krošlákové předloženého žalovanou v průběhu řízení činí cena pozemku parc. č. 848/1 částku 31 525,97 Kč a pozemku parc. č. 848/2 (ohledně něhož žalobci vzali žalobu před vyhlášením rozhodnutí zpět) částku 42 496,70 Kč.
9. Žalobci i žalovaná dále v průběhu řízení odkazovali na obsáhlou judikaturu Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu vztahující se k dané problematice a předložili také aktuální rozhodnutí jiných soudů v obdobných věcech (i mezi týmiž účastníky).
10. Provedeným dokazováním soud zjistil následující skutkový stav: Mezi účastníky bylo nesporné (a soud jejich shodná tvrzení vzal za svá skutková zjištění ve smyslu ust. § 120 odst. 3 o. s. ř.), že žalobci a), b), c) jsou oprávněnými osobami podle zákona o půdě na základě rozhodnutí pozemkového úřadu a Okresního soudu Praha - západ jako dědicové původní spoluvlastnice id. 1/9 pozemků v k. ú. Smíchov, Košíře a Prosek (PK parc. č. 614 a 615/1 v k. ú. Prosek, PK parc. Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

č. 4673, 4741, 4748, 4261, 4732, 4733, 4734, 4761, 4705, 4706, 4746, 4707, 4011, 4691, 4692, 4670, 4684, 4685, 4686, 4687, 4688, 4689, 4690, 4680, 4681, 4682, 4683, 4675, 4671, 4609, 4611, 4409, 4702, 4762, 4763, 4764, 4012, 4697, 4708, 4709 a 4672 PK v k. ú. Smíchov a PK parc. č. 25 a 5 v k. ú. Košíře), u nichž došlo 31. 3. 1960 a 9. 12. 1963 k přechodu na stát, Anny Pulkrábkové, zemřelé 9. 12. 1963, přičemž žalobce a) a JUDr. Miroslava Boháčová (zemřelá 1. 7. 2014) uplatnili restituční nárok každý k id. 1/18 již v r. 1992 pod čj. PÚ 1107/92; žalobce b) a žalobkyně c) jsou dědici po JUDr. Miroslavě Boháčové. Restituční nárok žalobců činí vzhledem k celku dotčených pozemků ideální 1/18 pro žalobce a), id. 1/36 pro žalobce b) a id. 1/36 pro žalobkyni c). Mezi účastníky rovněž nebylo sporu o tom, že žalobci nárokované náhradní pozemky ve vlastnictví státu parc. č. 101/66 v k. ú. Žerůtky a parc. č. 351/2019 v k. ú. Malá Lhota nejsou zatíženy žádnou zákonnou překážkou převoditelnosti a shodli se i na jejich ceně (u parc. č. 101/66 v k. ú. Žerůtky ve výši 25 818,75 Kč a u parc. č. 351/2019 v k. ú. Malá Lhota ve výši 32 630,55 Kč). V průběhu řízení učinili účastníci nespornou také cenu pozemků v k. ú. Borotín u Boskovic dle znaleckého posudku č. 1143-29/2020 zpracovaného Ing. Holušou ve výši 4 136 Kč za pozemek parc. č. 61/1 a ve výši 4 130 Kč pozemek parc. č. 4123, cenu pozemků v k. ú. Lipovec u Blanska ve výši 2 360 Kč za pozemek parc. č. 84/1, ve výši 1 160 Kč za pozemek parc. č. 84/2 a ve výši 1 870 Kč za pozemek parc. č. 1208; dle znaleckého posudku vypracovaného Ing. Eliškou Krošlákovou učinili nespornou i cenu pozemku v k. ú. Benešov u Boskovic parc. č. 848/1 ve výši 31 525,97 Kč. Celkem se žalobci v tomto řízení ke dni vyhlášení rozsudku domáhají vydání náhradních pozemků v celkové ceně stanovené znaleckými posudky Ing. Holuši a Ing. Krošlákové ve výši 103 631,27 Kč. Uvedené skutečnosti vplynuly rovněž z níže uvedených listinných důkazů.

11. Výpisy z katastru nemovitostí a Informacemi o pozemcích - LV č. 10002 pro k. ú. Žerůtky, Malá Lhota, Benešov u Boskovic, Lipovec u Blanska a Borotín u Boskovic bylo prokázáno a mezi účastníky nesporné, že žalovaná je zapsána jako výlučný vlastník žalobci nárokovaných náhradních pozemků, z toho u pozemků parc. č. 101/66 k. ú. Žerůtky, parc. č. 351/19 k. ú. Malá Lhota, parc. č. 848/1 k. ú. Benešov u Boskovic, parc. č. 84/1 a 84/2 k. ú. Lipovec u Blanska, parc. č. 61/1 k. ú. Borotín u Boskovic je zapsán způsob ochrany - zemědělský půdní fond, a u pozemků parc. č. 4123 v k. ú. Borotín u Boskovic a parc. č. 1208 v k. ú. Lipovec u Blanska způsob využití - jiná plocha.
12. Z jednotlivých rozhodnutí předchůdců žalované specifikovaných ve výroku II. rozsudku, a to 10 rozhodnutí Magistrátu Hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č. j.: PÚ 1322/92, k. ú. Prosek ze dne 12. 3. 1993, č. j. 1708/97, k. ú. Smíchov ze dne 1. 8. 1997 (potvrzeno rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 38 Ca 266/97-40 ze dne 1. 9. 1998), č. j. PÚ 1940/97, k. ú. Smíchov ze dne 9. 9. 1997, č. j. PÚ 920/99, k. ú. Smíchov ze dne 16. 4. 1999, č. j. PÚ 580/01, k. ú. Smíchov ze dne 27. 2. 2001, č. j. PÚ 607/01, k. ú. Smíchov ze dne 28. 2. 2001, č. j. PÚ 608/01, k. ú. Smíchov ze dne 28. 2. 2001, č. j. PÚ 3000/01, k. ú. Smíchov ze dne 29. 10. 2001, č. j. PÚ 3226/01, k. ú. Smíchov a Košíře ze dne 23. 11. 2001, č. j. PÚ 718/02, k. ú. Smíchov ze dne 7. 3. 2002, dále 11 rozhodnutí Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 1519/03, k. ú. Smíchov ze dne 29. 4. 2003, č. j. PÚ 1701/03, k. ú. Smíchov ze dne 20. 5. 2003, č. j. PÚ 734/04, k. ú. Smíchov ze dne 30. 3. 2004, č. j. PÚ 2563/04, k. ú. Smíchov ze dne 30. 11. 2004, č. j. PÚ 1365/05, k. ú. Smíchov ze dne 12. 5. 2005, č. j. PÚ 2549/05, k. ú. Smíchov ze dne 26. 10. 2005, č. j. PÚ 3330/05, k. ú. Smíchov ze dne 16. 11. 2005, č. j. PÚ 992/06, k. ú. Košíře ze dne 20. 3. 2006, č. j. PÚ 1805/06, k. ú. Smíchov ze dne 31. 5. 2006, č. j. PÚ 2440/07, k. ú. Smíchov ze dne 18. 10. 2007, č. j. PÚ 1107/92/3, k. ú. Smíchov ze dne 9. 12. 2009 a ve vztahu k žalobcům b) a c) i z usnesení Okresního soudu Praha – západ ze dne 16. 2. 2015 č. j. 20 D 721/2014-520,

Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

kteře nabylo právní moci dne 16. 2. 2015, vyplývá, že těmito rozhodnutími žalovaná a její právní předchůdci rozhodli tak, že žalobce a) a právní předchůdkyni žalobců b) a c) neurčili spoluvlastníky v rozhodnutích specifikovaných pozemků, neboť tyto pozemky nelze oprávněným osobám v restitučním řízení vydat a budou jim poskytnuty jiné (náhradní) pozemky, případně finanční náhrada podle ust. § 11 odst. 2, § 16 a § 17 zákona o půdě (viz také příloha znaleckého posudku prof. Heralové), přičemž nárok žalobce a) činí id. 1/18, žalobce b) id. 1/36 a žalobkyně c) id. 1/36.

13. Žádostmi oprávněných osob, které jsou součástí spisu vedeného žalovanou pod čj. PÚ 1107/92, bylo prokázáno, že žalobce a) uplatnil restituční nárok ke spoluvlastnickému podílu ideální 1/18 vzhledem k celku předmětných nemovitostí a právní předchůdkyně žalobců b) a c) JUDr. Miroslava Boháčová, zemřelá dne 1. 7. 2014, uplatnila restituční nárok také ke spoluvlastnickému podílu id. 1/18 vzhledem k celku předmětných nemovitostí. Z usnesení Státního notářství pro Prahu 3 ze dne 13. 5. 1965, č. j. 3 D 79/64-26 vyplývá, že ve věci dědictví po Anně Půlkrábkové, nar. 14. 1. 1873, zemřelé dne 9. 12. 1963, jakožto původní spoluvlastnice ideální 1/9 nemovitostí v k. ú. Smíchov a Košiče vydalo státní notářství majetek zůstavitelky jako odúmrť podle §§ 513 až 515 obč. zák. z r. 1950 čs. státu – Obvodnímu národnímu výboru v Praze 3; Anna Půlkrábková totiž nezanechala závěť a k dědění ze zákona byly povolány její děti Anna Jehličková a JUDr. Rudolf Půlkrábek, kteří dědictví odmítli. Anna Jehličková byla bezdětná, zemřela dne 17. 5. 1980 a jejími dědičkami se staly její neteře (dcery JUDr. Rudolfa Půlkrábka) JUDr. Miroslava Boháčová a Nina Boháčová; ze Zprávy o stavu řízení o projednání dědictví ze dne 19. 6. 1964, čj. 3 D 79/64-26 vyplývá, že JUDr. Rudolf Půlkrábek, zemřel dne 5. 9. 1964, měl dvě dcery Miroslavu a Ninu Boháčovou, které připadaly v úvahu jako dědičky po odmítnutí dědictví jejich otcem, dědictví však rovněž odmítly, JUDr. Miroslava Boháčová i jako zákonná zástupkyně jménem nezletilých dětí Vratislava a Jana Boháčových. Manželka JUDr. Rudolfa Půlkrábka Miroslava Půlkrábková, narozená 29. 4. 1931, zemřela dne 24. 5. 1978 a jejími dědici byli dcera Nina Boháčová a vnuk Vratislav Boháč (syn JUDr. Miroslavy Boháčové, zemřelé 1. 7. 2014), jak vyplývá z rozhodnutí Státního notářství Praha — západ ze dne 7. 11. 1978 č. j. D 521/78. Dědicem Niny Boháčové, zemřelé 4. 3. 1990, byl její syn Ing. Jan Boháč, narozený 27. 3. 1956 (žalobce a/), jak vyplývá z rozhodnutí Státního notářství pro Prahu 1 ze dne 18. 9. 1990 č. j. 1 D 970/90-11, který je současně pravnukem Anny Půlkrábkové a uplatnil restituční nárok podle zákona o půdě ke spoluvlastnickému podílu ideální 1/18 vzhledem k celku předmětných nemovitostí. Usnesením Okresního soudu pro Prahu — západ ze dne 16. 2. 2015 čj. 20 D 721/2014-520 byla prokázána aktivní legitimace žalobců b) a c) k vedení tohoto sporu ve vztahu ke spoluvlastnickému podílu každý o velikosti id. 1/36 vzhledem k celku, neboť jsou vnoučaty JUDr. Miroslavy Boháčové zemřelé dne 1. 7. 2014 (kteřá byla vnučkou Anny Půlkrábkové) a jsou jejími dědici a právními nástupci. Žalobce b) i žalobkyně c) jsou navzájem sourozenci a současně jsou dětmi Vratislava Boháče, předemřelého syna jejich babičky JUDr. Miroslavy Boháčové, a jsou oprávněnými osobami podle ust. § 4 odst. 2 písm. c) zákona o půdě jakožto právní nástupci původní spoluvlastnice id. 1/9 předmětných nemovitostí Anny Půlkrábkové, zemřelé dne 9. 12. 1963. Žalobkyně c) prokázala oddacím listem ze dne 17. 8. 2018, že její rodné příjmení bylo Boháčová a uzavřením dne 9. 8. 2018 přijala jméno manžela Ratajová. E-mailem ze dne 8. 7. 2019 bylo prokázáno, že žalobci b) a c) zaslali žalované listinu prokazující, že jsou dědici po zemřelé JUDr. Miroslavy Boháčové, a to pravomocné usnesení Okresního soudu pro Prahu — západ ze dne 16. 2. 2015 č. j. 20 D 721/2014-520.

Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

14. Čestným prohlášením ze dne 26. 3. 1997 s úředně ověřenými podpisy žalobce a) a babičky žalobců b) a c) JUDr. Miroslavy Boháčové bylo prokázáno, že po úmrtí jejich babičky Anny Pulkrábkové v r. 1963 byli JUDr. Rudolf Pulkrábek, Anna Jehličková, JUDr. Boháčová, její manžel a syn Vratislav, její sestra Anna i dědeček z matčiny strany Josef Schmidt pro své protikomunistické postoje a buržoazní původ minulým režimem pronásledováni způsobem popsáním v čestném prohlášení, proto jim za uvedených okolností nezbylo, než dědictví po Anně Pulkrábkové odmítnout. Jelikož dědicové původní spoluvlastnice id. 1/9 předmětných nemovitostí Anny Pulkrábkové (právní předchůdci žalobců) dědictví z důvodu obav z politické perzekuce a také finančních důvodů odmítli a nabídli nemovitosti čs. státu, připadla ideální 1/9 nemovitostí zapsaných ve vložkách č. 789 a 1304 desk zemských pro obec a k. ú. Praha 5 Smíchov a č. 2981, 121 a 1967 pozemkové knihy k. ú. Smíchov (vedené u Střediska geodézie na listu vlastnictví č. 55 a 56) a dále ideální 1/9 nemovitostí zapsaných ve vložkách č. 789 desk zemských kat. obce Košíře a č. 781 pozemkové knihy kat. území Košíře, v obecné ceně 582 355,90 Kčs, jako odúmrť československému státu — Obvodnímu národnímu výboru v Praze 3, a to k datu úmrtí Anny Pulkrábkové, tj. k 9. 12. 1963, v k. ú. Košíře se jednalo o pozemky parc. č. 25 a 5 a v k. ú. Smíchov o pozemky parc. č. 4673, 4741, 4748, 4261, 4732, 4733, 4734, 4761, 4705, 4706, 4746, 4707, 4011, 4691, 4692, 4670, 4684, 4685, 4686, 4687, 4688, 4689, 4690, 4680, 4681, 4682, 4683, 4675, 4671, 4609, 4611, 4409, 4702, 4762, 4763, 4764, 4012, 4697, 4708, 4709, 4672, jak rovněž vyplývá, z výpisu z kn. vl. č. 789 a 1304 desk zemských k. ú. Smíchov, Košíře, kn. vl. č. 2981, 1967 a 121 k. ú. Smíchov, identifikace parcel k. ú. Košíře a Smíchov ze 17. 12. 1992, usnesení Státního notářství pro Prahu 3 ze dne 13. 5. 1965 č. j. 3 D 79/64-26 a Identifikace parcel ze dne 17. 12. 1992.
15. Nabídkou nemovitostí čs. státu přijatou dne 2. 3. 1960 a Prohlášením ze dne 31. 3. 1960 bylo prokázáno, že Miroslava Schmidtová, provdaná Pulkrábková, nar. 18. 6. 1910, a Josef Schmidt, nar. 9. 3. 1912, jakožto spoluvlastníci nemovitostí zapsaných v knih. vložce č. 614 pozemkové knihy kat. území Prosek parc. č. 614 a 615/1, každý k id. 1/2, a oba jakožto postupující předmětné nemovitosti v k. ú. Prosek dobrovolně a bezúplatně postoupili (darovali) čs. státu se vším příslušenstvím a právy.
16. Žalovaná dále k důkazu předložila k pozemkům v k. ú. Smíchov – k PK 4748 letecký srovnávací snímek 1966 a 1975, výňatek z územního plánu 1964 a 1971, vyjádření odboru ÚMČPH 5, odbor výstavby ze dne 28. 1. 2003, část projektové dokumentace z r. 1976, k PK 4702 letecký srovnávací snímek 1975 a 1988/89, výňatek z územního plánu 1964 a 1976, k pozemkům PK 4672 a 4675 letecký srovnávací snímek 1975 a 1988/89, výňatek z územního plánu 1964 a 1976, územní rozhodnutí o umístění stavby tenisového areálu ze dne 23. 6. 1980 a kolaudační rozhodnutí k tenisovému areálu ze dne 5. 7. 1989 včetně projektové dokumentace; k PK 4680 – 4690 letecký srovnávací snímek 1975 a 1988/89, výňatek z územního plánu 1964 a 1971, rozhodnutí o přidělení čísla popisného 2889, 2884 a 2879, k PK 4697 - letecký srovnávací snímek 1975 a 1988/89, výňatek z územního plánu 1964 a 1971, rozhodnutí o přidělení čísla popisného 3108 a stavební povolení ze dne 4. 8. 1980, k PK 4261 letecký srovnávací snímek 1966, 1975 a 1988/89, výňatek z územního plánu 1964, 1971 a 1976, rozhodnutí o přidělení čísla popisného 2940 a 2941 v ul. Jezerní a 2694 v ul. Churáňovská, kolaudační rozhodnutí ze dne 19. 8. 1984, stavební povolení k domu čp. 3127/1 ze dne 22. 2. 1995 a kolaudační rozhodnutí k domu čp. 5864 ze dne 25. 10. 1994; k pozemkům v k. ú. Košíře PK 25 - letecký srovnávací snímek 1966 a 2019, výňatek z územního plánu 1964 a platného plánu, stanovisko k výstavbě vedoucí plánovacího odboru ONV 5 ze dne 9. 10. 1967 a k pozemkům v k. ú. Prosek PK 614,

Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

- 615/1 - letecký srovnávací snímek 1953, 1966, 1975, 2002 a 2020, výňatek z územního plánu 1964, 1971 a 1976, legendy územních plánů 1964, 1971, 1976 a platného územního plánu, návrh směrného územního plánu 1948 plánovací komise pro hl. m. Prahu a okolí z 28. 10. 1948 v měřítku 1 : 50000 a nákres směrného územního plánu z r. 1948 (Košíře, Smíchov).
17. Přehledem schválených územních plánů vyhotoveným Institutem plánování a rozvoje hlavního města Prahy bylo prokázáno, že dne 22. 4. 1964 byl schválen Směrný územní plán hl. m. Prahy 1964, dále dne 16. 11. 1971 byla schválena revize směrného územního plánu hl. m. Prahy 1971, dne 23. 6. 1976 byl schválen Směrný územní plán hl. m. Prahy 1976, dne 21. 1. 1986 byl schválen Směrný územní plán hl. m. Prahy 1986, dne 24. 2. 1994 byl schválen Plán využití ploch, stabilizovaná území 1994 a dne 9. 9. 1999 byl schválen Územní plán sídelního útvaru hl. m. Prahy 1999.
 18. Šesti písemnými žádostmi žalobce a) a právní předchůdkyně žalobců b), c) JUDr. Miroslavy Boháčové (a Jany Nachtigalové) o převod pozemků bylo prokázáno, že se od roku 2006 do roku 2012 účastnili celkem 6 veřejných nabídek náhradních pozemků vyhlášených žalovanou, a to u územního pracoviště Benešov a Příbram v r. 2006, Příbram v roce 2007, Beroun v roce 2009, Kutná Hora a Beroun v roce 2012, následně již dle sdělení žalované neměli žádné restituční nároky k další účasti ve veřejné soutěži, proto se již nemohli dále do veřejných nabídek přihlašovat.
 19. Přehledem nároků a plnění oprávněných osob vyhotoveným žalovanou dne 4. 3. 2019 bylo prokázáno, že žalovaná evidovala k uvedenému datu restituční nárok žalobce a) ve výši 129 940,57 Kč a právní předchůdkyně žalobců b) a c) JUDr. Miroslavy Boháčové rovněž ve výši 129 940,57 Kč (tj. u žalobce b/ i u žalobkyně c/ ve výši 64 970,28 Kč), přičemž restituční nároky těchto oprávněných osob byly dle evidence žalované zcela vyčerpány.
 20. Žádostí čj. 723P/98 ze dne 26. 2. 2019 bylo prokázáno, že zástupkyně žalobců požádala žalovanou o zaslání soupisu všech nároků, které vznikly a byly vypořádány dle zákona o půdě za nevydané pozemky oprávněným osobám včetně všech tří žalobců a Kateřiny Princové (další dědičky po Anně Půlkrábkové, domáhající se uspokojení svého restitučního nároku v obdobných řízeních u jiných soudů), žádost byla doručena do datové schránky dne 26. 2. 2019 (viz doručenka), žalovaná emailem ze dne 13. 3. 2019 zaslala žalované přehled nároků a plnění nároků mj. u JUDr. Miroslavy Boháčové a Kateřiny Princové.
 21. Výzvou právní zástupkyně žalobců ze dne 1. 7. 2019 bylo prokázáno, že vyzvala žalovanou, aby jejich nároky ocenila dle dokumentace platné v době přechodu vlastnického práva na stát a současně upozornila na to, že některé pozemky byly vyvlastněny právě za účelem výstavby. Třemi žádostmi o převod pozemku ze dne 2. 7. 2019 bylo prokázáno, že se žalobci v roce 2019 přihlásili do veřejné soutěže s jimi tvrzenou výší nároku; z jednotlivých přípisů žalované ze dne 12. 7. 2019 se podává, že přihlášky všech tří žalobců zamítla pro nedostatečnou výši jejich restitučního nároku (tj. nikoli z důvodu nedoložení, že jsou oprávněnými osobami podle zákona o půdě). Dopisem ze dne 29. 7. 2019 (odeslaným doporučeně dne 1. 8. 2019 – viz doručenka datové zprávy) žalovaná odpověděla zástupkyni žalobců, že jí prováděné ocenění není v rozporu se zákonem o půdě, neboť oceňování nevydaných pozemků dle vyhlášky č. 182/1998 Sb. není podrobněji upraveno; dále uvedla, že pokud oprávněná osoba s tímto oceněním nesouhlasí a doloží, že pozemky byly určeny územně plánovací dokumentací k zastavění, bude

Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

to posouzeno, a vyzvala žalobce k doložení tehdy platné dokumentace se zakreslenými pozemky, které chtějí ocenit jako stavební.

22. Předžalobní výzvou zástupkyně žalobců ze dne 5. 11. 2019 (odeslanou dle doručky datové zprávy doporučeně téhož dne) bylo prokázáno, že žalobci odpověděli žalované, že dokumentace je jí známa, jelikož ji již delší dobu používá k oceňování u vybraných restituentů, odkázali na jejich výzvu k řádnému ocenění restitučního nároku oprávněných osob ze dne 1. 7. 2019 odeslanou žalované a opakovaně ji požádali o zaevidování restitučního nároku žalobců ve správné výši s tím, necht' dopis považuje za předžalobní výzvu dle ust. § 142a o. s. ř.; současně žalobci žalované zaslali znalecký posudek prof. Ing. Heralové ze dne 20. 9. 2019. Žalovaná k tomu přípisem ze dne 13. 12. 2019 sdělila, že regulační plány nemohly v r. 1960 a 1965 prokazovat, že pozemky byly určeny k zastavění, neboť se jednalo již o neplatnou dokumentaci, a proto žádost o přecenění není dostatečně doložena. Na to žalobci reagovali přípisem ze dne 4. 2. 2020, kde uvedli, že regulační plány nebyly zrušeny KNV a nebyly nahrazeny žádnou jinou územně plánovací dokumentací, až Směrným územním plánem hl. m. Prahy v r. 1964, který byl v souladu s předchozími návrhy regulačních a zastavovacích plánů, jak plyne z připojených listin - Přehledu Institutu plánování a rozvoje Hlavního města Prahy (IPR) a podpůrně i z územního rozhodnutí z 24. 8. 1959, tj. že regulační plány z 30. let 20. století byly v dané době používány jako platná územně plánovací dokumentace pro danou část Prahy. Z přípisu žalované ze dne 21. 5. 2020 zaslaného právní zástupkyni žalobců vyplývá, že žalovaná odkázala na právní argumentaci uvedenou ve vyjádření ze dne 13. 12. 2019 a dále uvedla, že v době, kdy nebyl pro dané území schválen územní plán, byl tento nahrazen územním rozhodnutím, což je zřejmé i z územního rozhodnutí z 24. 8. 1959.
23. Třemi žádostmi oprávněných osob ze dne 5. 10. 2020 (odeslanými žalované v průběhu řízení dne 6. 10. 2020 doporučeně do datové schránky – viz doručka) bylo prokázáno, že žalobce a) požádal žalovanou o vydání pozemku v k. ú. Třešť, parc. č. 3817, trvalý travní porost s cenou pozemku v nabídce 3 696 819,70 Kč, když takováto výše jeho nároku vyplývá z rozhodnutí PÚ 1322/92 (Praha – Prosek), PÚ 1708/97, PÚ 1940/97 + PÚ 608/01, PÚ 920/99 + PÚ 2440/07 (vše Praha – Smíchov), žalobce b) požádal žalovanou o vydání pozemků v k. ú. Třešť, parc. č. 3763/2 a 3825, orná půda, s cenou obou pozemků v nabídce celkem 1 445 367,10 Kč, když takováto výše jeho nároku vyplývá z rozhodnutí PÚ 1322/92 (Praha – Prosek), PÚ 1708/97, PÚ 1940/97 + PÚ 608/01 (vše Praha – Smíchov), a žalobkyně c) požádala žalovanou o vydání pozemků v k. ú. Třešť, parc. č. 3844, trvalý travní porost, a parc. č. 2818, orná půda, s cenou obou pozemků v nabídce celkem 1 428 732,10 Kč, když takováto výše jejího nároku vyplývá z rozhodnutí PÚ 1322/92 (Praha – Prosek), PÚ 1708/97, PÚ 1940/97 + PÚ 608/01 (vše Praha – Smíchov). Žalovaná k žádostem žalobců třemi dopisy ze dne 30. 10. 2020 sdělila, že žalobce a) nedisponuje restitučním nárokem ve výši 3 696 819,70 Kč uvedené v žádosti, že žalobce b) nedisponuje restitučním nárokem ve výši 1 445 367,10 Kč uvedené v žádosti a že žalobkyně c) nedisponuje restitučním nárokem ve výši 1 428 732,10 Kč z důvodu, že není evidována v databázi oprávněných osob SPÚ, proto jsou jejich žádosti neplatné a nebude k nim přihlíženo.
24. Emailovou komunikací a Sdělením k žádosti o poskytnutí informace ze dne 3. 7. 2018 bylo prokázáno, že Institut plánování a rozvoje Hlavního města Prahy, příspěvková organizace (IPR), sdělil Mgr. Mládkovi z INVICTA, advokátní kanceláře (zastupující restituenty v obdobných řízeních), že poskytl předchůdci žalované Pozemkovému fondu ČR na žádost ze dne 12. 3. 2008 kopie územně plánovací dokumentace z období let 1935 – 1970, v elektronické

Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

evidenci spisů IPR vedené od 10. 11. 2013 bylo k datu vyhotovení sdělení 3. 7. 2018 vyhledáno celkem 22 žádostí od PF ČR nebo žalované podaných v letech 2008 – 2017 a bylo na ně řádně odpovězeno. Ze Sdělení žalované ze dne 18. 11. 2018 soud zjistil, že odpověděla na žádost advokáta Mgr. Mládky z INVICTA, advokátní kancelář, s. r. o., o poskytnutí informace, že žalovaná se obracela na IPR s žádostmi o poskytnutí územně plánovací dokumentace za účelem správních řízení v rámci zákonů č. 229/1991 Sb. a 428/2012 Sb. a za účelem realizace převodů dle zák. č. 95/1999 Sb. a 503/2012 Sb., odpovědi žalovaná využila vždy pro účel, pro který byly vyžadovány. Ze sdělení žalované adresovaného advokátu Mgr. Matěji Kučerovi dne 15. 12. 2020 vyplývá, že dle směrného územního plánu z r. 1948, který nebyl schválen a je zpracován v malém měřítku 1:50 000, žalovaná při oceňování pozemků nemůže vycházet, směrný územní plán z r. 1948 tedy nebyl žalovanou využit pro posouzení pozemků a jejich ocenění ke stanovení výše nároků na náhradu. Žádostí žalobců ze dne 11. 11. 2019 bylo prokázáno, že požádali IPR o vyjádření k charakteru pozemků, ale dle vlastního tvrzení dosud nedostali odpověď.

25. Znaleckými posudky č. 1149-284/2019 ze dne 19. 12. 2019 a č. 1154-292/2019 ze dne 31. 12. 2019, vyhotovenými znalcem Ing. Zdeňkem Burešem pro žalovanou jakožto objednatelku, bylo prokázáno, že tento znalec stanovil cenu nemovitostí – pozemků nevydaných oprávněné osobě v k. ú. Hlubočepy dle příslušných restitučních rozhodnutí a stavu ke dni přechodu na stát 23. 2. 1951, výsledná cena činila 3 930 693,20 Kč a 1 391 156 Kč, přičemž při ocenění použil vyhlášku č. 182/1988 Sb. ve znění vyhl. č. 316/1990 Sb.
26. Žalobci dále předložili k důkazu ve smyslu ust. § 127a o. s. ř. znalecký posudek č. 528/23/2019, vyhotovený Ing. Renátou Schneiderovou Heralovou, Ph.D., znalkyní z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, se specializací nemovitosti, a pro obor stavebnictví, odvětví stavby obytné, dne 20. 9. 2019, který byl dále doplněn ústní výpovědí znalkyně u jednání soudu dne 20. 4. 2021 (obdobně jako v protokolu ze dne 13. 10. 2020 ve věci sp. zn. 12C 33/2020 vedené u Okresního soudu Rychnov nad Kněžnou); na základě všech uvedených podkladů, z nichž znalkyně vycházela (listy vlastnictví, snímky z pozemkové mapy, ortofotomapy pozemků, Návrhy regulačního a zastavovacího plánu pro části území Prahy a restituční rozhodnutí), znalkyně dospěla k závěru, že převažující část v posudku uvedených nevydaných pozemků v k. ú. Smíchov, Košíře a Prosek je třeba ocenit jakožto pozemky stavební, a na základě toho stanovila cenu pozemků žalobcům v restituci nevydaných ke dni 24. 6. 1991 podle vyhlášky Ministerstva financí č. 182/1988 Sb. ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. celkem částkou 8 304 364 Kč. Z Přílohy 1 – 34 tohoto znaleckého posudku, a to Návrhu přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro části území Prahy VIII (severní Libeň a Strážkov) s přílehlým územím Prahy IX (Prosek a Vysočany), Návrhu přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy (Smíchov), Návrhu přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XVI (Smíchov) a Prahy XVII (Motol) a Návrhu přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XVII (Košíře), se podává, pokud jde o charakter pozemků nevydaných rozhodnutím č. j. PÚ 1107/92, že převažují nevydané pozemky stavebního charakteru, kdy podle příslušné dobové legendy byly na pozemcích plánovány činžovní domy v blocích uzavřených a otevřených, rodinné domky v zahradách, tovární a skladištní bloky, hřiště apod. Znalkyně vycházela ze shora uvedených dokumentů (regulačních plánů) tvořících přílohu písemného znaleckého posudku, jelikož v rozhodné době (r. 1960 a 1963) byly platné, neboť směrný územní plán Hlavního města Prahy byl schválen až 22. 4. 1964. Znalkyně přitom při ocenění neshledala potřebu uplatnění srážek dle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky, neboť z žádných podkladů nevyplývalo, že by pozemky nebyly stavebně srostlé s obcí.

Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

27. Ze znaleckého posudku č. 669/2020 vyhotoveného v průběhu řízení dne 3. 1. 2021 na objednávku žalované znalcem Ing. Pavlem Pelcem soud zjistil, že znalec nově stanovil hodnotu (administrativní cenu) pozemků v k. ú. Smíchov a Košíře celkovou částkou 6 061 230,23 Kč, z čehož 1/9 (náležející žalobcům) činí 673 470 Kč, tj. částka je vyšší než původní nárok žalobců vyčíslený žalovanou ve výši 259 881,14 Kč. Znalec Ing. Pelc současně rozporoval závěry znaleckého posudku prof. Ing. Schneiderové Heralové.
28. Ze znaleckého posudku č. 670/2020 vyhotoveného v průběhu řízení dne 28. 7. 2021 na objednávku žalované znalcem Ing. Pavlem Pelcem vyplývá, že znalec nově ocenil pozemky nevydané žalobcům a vysvětlil, jak došlo k posunu cen, posudek se dále zabývá dalším přeceněním pozemku na Smíchově PK 4748, neboť bylo zjištěno, že v době jeho odnětí předchůdcům žalobců zde stála trafostanice a jednalo se tedy zčásti o stavební pozemek a zčásti o zemědělský. U stavebních pozemků se znalec podrobně zabýval aplikací srážek dle přílohy 7 vyhlášky, v některých případech srážky uplatnil a v některých ne, srážky promítl do stanovené ceny pozemků. Ve vztahu k rozlehlému pozemku odňatému předchůdcům žalobců v k. ú. Prosek znalec uvedl, že našel novou dobovou plánovací dokumentaci, která dosud nebyla k dispozici, a na základě ní ocenil část pozemků jako stavební a část jako zemědělské. Dále znalec zjistil, že znalkyně prof. Ing. Schneiderová Heralová udělala chybu ve výměrách jednoho pozemku, navázala tak na chybu státu z roku 1992, který duplicitně na jeden pozemek vydal dvě rozhodnutí, a znalkyně si toho nevšimla, celková výše restitučního nároku žalobců dle závěrů Ing. Pelce tak nově činí 2 196 604 Kč.
29. Z vyjádření znalkyně prof. Ing. Schneiderové Heralové ke znaleckým posudkům č. 669/2020 a č. 670/2020 zpracovaným Ing. Pelcem soud zjistil, že i po jejich prostudování setrvala na závěrech svého znaleckého posudku č. 529/24/2019, které považuje za správné a v souladu s oceňovací vyhláškou č. 182/1988 Sb. ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., včetně závěrů o neaplikaci srážek dle přílohy č. 7 vyhlášky.
30. Nájemní smlouvou č. 16N10/57 ze dne 1. 7. 2010, výpisem z katastru nemovitostí, kopií katastrální mapy a Dohodou o zaplacení úhrady za užívání nemovitosti č. 16N10/57 ze dne 30. 6. 2010 bylo prokázáno, že právní předchůdce žalované Pozemkový fond ČR jakožto pronajímatel uzavřel s nájemcem Lukášem Tlankou nájemní smlouvu, na základě níž mu pronajal pozemek v k. ú. Borotín u Boskovic parc. č. 61/1 o výměře 187 m², zahrada, za účelem provozování drobné zemědělské činnosti, na dobu neurčitou, roční nájemné bylo dohodou stanoveno ve výši 100 Kč. Pachtovní smlouvou č. 42N16/57 ze dne 17. 8. 2016, Dohodou o zaplacení úhrady za užívání nemovité věci č. 42N16/57 ze dne 16. 8. 2016, kopií katastrální mapy, leteckým snímkem bylo prokázáno, že žalovaná jako propachtovatelka uzavřela s pachtýřem Lukášem Tlankou pachtovní smlouvu, na základě níž mu propachtovala pozemek v k. ú. Borotín u Boskovic parc. č. 4123 o výměře 189 m², ostatní plocha, za účelem provozování drobné zemědělské činnosti, na dobu neurčitou, přičemž roční pachtovné bylo dohodou stanoveno ve výši 500 Kč. Z titulu listu Aktualizovaného privatizačního projektu k 26. 7. 2017, Interního sdělení Ministerstva financí ze dne 1. 8. 2017, Návrhu rozhodnutí o privatizaci majetkové účasti státu ze dne 26. 5. 2017 a Rozhodnutí o privatizaci ze dne 17. 7. 2017 vyplývá, že Ministerstvo financí rozhodnutím ze dne 17. 7. 2017 vybralo k realizaci privatizační projekt, vedený v evidenci Ministerstva financí pod č. 86337, SPJ 2001, zpracovaný Státním pozemkovým úřadem, týkající se skladu na p. č. St. s pozemkem a pozemky KN 4123 a

Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

- 61/1 v k. ú. Borotín u Boskovic, kdy metodou privatizace je veřejná soutěž, hodnota majetku k 29. 2. 2017 8 tis. Kč a vyhlášená minimální cena 154 500 Kč; z komentáře na straně 3 Návrhu rozhodnutí o privatizaci majetkové účasti státu ze dne 26. 5. 2017 dále vyplývá, že předložený privatizační projekt předpokládá privatizaci formou přímého prodeje předem určenému nabyvateli Lukáší Tlamkovi, který užívá pozemky státu KN 4123 a 61/1 v k. ú. Borotín u Boskovic na základě nájemních smluv, a to k provozování drobné zemědělské činnosti a hospodářskou budovu – sklad na pozemku KN 220 k uskladnění zahradního nářadí; privatizované pozemky navazují na pozemky ve vlastnictví družky navrženého nabyvatele Blanky Bašné; navržený nabyvatel Lukáš Tlamka dle závěrů schvalovací komise pro posuzování privatizačních projektů ze dne 26. 5. 2017 nesplňuje požadavky, které by opravňovaly jeho upřednostnění před případnými dalšími zájemci. Soud dále z úřední činnosti zjistil z výpisu z LV č. 303 pro k. ú. Borotín u Boskovic, že Blanka Bašná je výlučným vlastníkem pozemku parc. č. St. 63/2, zastavěná plocha a nádvoří o výměře 91 m², jehož součástí je stavba čp. 121, rod. dům, stojící na pozemku, a dále mj. vlastníkem pozemku parc. č. 62, zahrada o výměře 614 m².
31. Pachtovní smlouvou č. 21N17/57 bylo prokázáno, že žalovaná jakožto propachtovatelka uzavřela dne 31. 5. 2017 s pachtýřem Františkem Černým pachtovní smlouvu na dobu neurčitou, jejímž předmětem je přenechání zemědělských pozemků v k. ú. Lipovec u Blanska parc. č. 84/1, 84/2 a 1208, pachtovné činí 500 Kč ročně. Kupní smlouvou, smlouvou o zřízení služebnosti a prohlášením vlastníka bylo prokázáno, že prodávající Obec Lipovec uzavřela dne 3. 10. 2018 s kupujícím Františkem Černým smlouvu, na základě níž mu prodala pozemek parc. č. 53/8, ostatní plocha, ostatní komunikace o výměře 1346 m²; dále byl geometrickým plánem č. 819-121/2018 ze dne 21. 3. 2018, vypracovaným Ing. Petrem Wagnerem, z pozemku p. č. 53/8 oddělen pozemek p. č. 53/23, ostatní plocha, ostatní komunikace o výměře 355 m² v k. ú. Lipovec, který je předmětem prodeje, a to za kupní cenu 35 500 Kč; kupující František Černý jakožto vlastník nově vzniklého služebného pozemku parc. č. 53/23 a povinný se současně dohodl s prodávajícím na zřízení služebnosti cesty ve prospěch panujících pozemků parc. č. 84/1, 84/2 a 1208 Kč, a to práva vstupu a vjezdu na služební pozemek za účelem zajištění přístupu na panující tři pozemky, jež bylo zřízeno bezúplatně na dobu neurčitou, a kupující je povinen je strpět.
32. Svědek František Černý dne 2. 9. 2021 vypověděl, že v r. 2017 koupil v Lipovci dům čp. 110 na parc. č. St. 106/1 a parc. č. 85/1, následně uzavřel se Státním pozemkovým úřadem nájemní smlouvu, na základě níž pozemky p. č. 84/1, 84/2 a 1208 o výměře 259 m² užívá, a od obce odkoupil okolní členitý pozemek parc. č. 53/23, státní pozemky jsou porostlé trávou, přesné hranice v terénu svědek nezná, jelikož nejsou vytyčeny, není k nim přístup ze spodní silnice. K pozemku parc. č. 84/1 je přístup shora z místní komunikace p. č. 53/8, při koupi plot téměř v celé šíři chyběl, svědek plánuje postavit branku. Přístup ke svědkovu domu čp. 110 je ze spodní komunikace (chodníku) p. č. 1100/15. Svědek užívá nemovitost jako chalupu včetně pozemků ve vlastnictví státu, jezdí sem na víkendy, rád by pozemky odkoupil a využíval jako zahradu na pěstování zeleniny. Nyní je užívá a udržuje, seká trávu, je zde uložena hlína.
33. Sděleními Městského úřadu Boskovice, stavebního úřadu ze dne 7. 10. 2020 a 13. 9. 2021 a odboru tvorby a ochrany životního prostředí ze dne 1. 9. 2021 a 14. 9. 2021 bylo prokázáno, že pozemek parc. č. 848/1 (spolu s pozemkem parc. č. 848/2, ohledně něhož bylo řízení zastaveno) v k. ú. Benešov u Boskovic je součástí registrovaného významného krajinného prvku s názvem „Bělá – prameniště“, zobrazeného v připojeném aktualizovaném zákresu hranic;

Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

- z pohledu zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody neexistuje překážka k vydání tohoto pozemku; je na něm možno zemědělsky hospodařit pouze takovým způsobem, který nepoškodí nebo nezničí významný krajinný prvek, nenaruší jeho obnovu a neohrozí nebo neoslabí jeho stabilizační funkce; pozemek není zatížen žádnou stavbou technické infrastruktury nebo veřejně prospěšnou stavbou, ani existující, ani plánovanou, dle územního plánu je nezastavitelný, nachází se v plochách NSp – smíšené nezastavěné přírodní, je zatížen limitem ochrany přírody.
34. Dne 24. 6. 2021 soud provedl za účasti zástupců účastníků šetření (ohledání) na místě samém, pokud jde o žalobci nárokové náhradní pozemky v k. ú. Lipovec u Blanska, Benešov u Boskovic a Borotín u Boskovic, a pořídil zde barevné fotografie, které byly rovněž provedeny k důkazu, a ve spojení s informacemi o pozemcích a grafickými přílohami - výřezy z katastrální mapy a ze stávajícího platného územního plánu + legendy územního plánu a tabulek s výpočtem ceny pozemku soud zjistil umístění jednotlivých náhradních pozemků, jejich vzhled a ocenění.
 35. Objednávkou žalované ze dne 11. 2. 2020 č. 46/2020/ON/R, kopiemi katastrálních map, ortofotografiemi a znaleckým posudkem č. 1143-29/2020 vyhotoveným dne 23. 2. 2020 na objednávku žalované znalcem z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, Ing. Jiřím Holušou bylo prokázáno, že ocenil pozemky v k. ú. Borotín u Boskovic parc. č. 61/1 částkou 4 136 Kč, parc. č. 4123 částkou 4 130 Kč a pozemky v k. ú. Lipovec u Blanska parc. č. 84/1 částkou 2 360 Kč, parc. č. 84/2 částkou 1 160 Kč a parc. č. 1208 částkou 1 870 Kč.
 36. Znaleckým posudkem č. 5181-141/2020 vyhotoveným dne 24. 11. 2020 na objednávku žalované znalkyní Ing. Eliškou Krošlákovou, byla prokázána cena pozemků v k. ú. Malá Lhota parc. č. 351/19 nově částkou 32 630,55 Kč, pozemku v k. ú. Žerůtky parc. č. 101/66 částkou 25 818,75 Kč a pozemku v k. ú. Benešov u Boskovic parc. č. 848/1 částkou 31 525,97 Kč.
 37. Z Přehledu požadovaných náhradních pozemků (specifikovaných v příložených grafických přílohách – výřezech z katastrálních map, ze stávajícího platného územního plánu, z katastrální mapy se zakreslením okolních pozemků a legendě územního plánu) vyhotovených žalobci připojeného k žalobě ze dne 17. 12. 2019 vyplývá jejich celková cena ve výši 552 591 Kč (ke každému z pozemků je připojen výpočet ceny pro účely restitučních předpisů dle vyhl. č. 316/1990 Sb.) a z přehledu požadovaných náhradních pozemků připojeného k návrhu na rozšíření žaloby ze dne 7. 9. 2020 vyplývá jejich cena ve výši 647 140 Kč, celkem byla v tabulkách předložených žalobci uvedena cena všech nárokových pozemků ve výši 1 199 731 Kč. Tyto ceny soud použil jako tarifní hodnotu pro účely výpočtu náhrady nákladů řízení.
 38. Z ostatních provedených důkazů soud nezjistil žádné pro toto řízení (12C 247/2019) relevantní skutečnosti, jelikož se převážně jedná o důkazy vztahující se k náhradním pozemkům, ohledně nichž byla věc vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí pod sp. zn. 12C 182/2021 a 12C 214/2021.
 39. Podle ust. § 4 odst. 1, 3 zák. č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (zákona o půdě), oprávněnou osobou je státní občan České a Slovenské Federativní Republiky, jehož půda, budovy a stavby, patřící k původní zemědělské usedlosti, přešly na stát nebo na jiné právnické osoby v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990

Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

způsobem uvedeným v § 6 odst. 1. V případě, že zemřela oprávněná osoba, která uplatnila nárok na vydání majetku před vydáním rozhodnutí podle § 9, přechází nárok na dědice.

40. Podle novely zákona o půdě č. 185/2016 Sb., bylo s účinností od 1. 7. 2018 zrušeno ust. § 11a. Dle přechodných ustanovení se převody pozemků na základě žádostí podaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podle § 11a odst. 11 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a převody z veřejných nabídek vyhlášených podle § 11a zákona č. 229/1991 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí podle zákona č. 229/1991 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud byly nejpozději ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona splněny podmínky stanovené zákonem č. 229/1991 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
41. Podle ust. § 11a odst. 1 zákona o půdě oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním, se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby.
42. Podle ust. § 11a odst. 2 zákona o půdě sestavuje veřejné nabídky pozemkový úřad jak z pozemků, které se nacházejí v zastavěném území obce nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí schválené územně plánovací dokumentace, pokud jejich převodu nebrání zákonná překážka, tak z pozemků, které se nacházejí mimo zastavěné území obce nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí územně plánovací dokumentace. Pozemky nepřevedené na základě této nabídky budou předmětem převodu podle zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů.
43. Podle ust. § 11a odst. 9 zákona o půdě, požádá-li o nabídnutý pozemek více oprávněných osob, vyzve je pozemkový úřad, aby nabídly za pozemek nárok vyšší, než je cena pozemku stanovená podle odstavce 13. Podle výše nabídek stanoví pozemkový úřad pořadí, podle kterého bude postupně navrhovat oprávněným osobám uzavření smlouvy. Lhůta pro přijetí návrhu činí 14 dnů a po jejím marném uplynutí má právo na uzavření smlouvy oprávněná osoba na dalším místě v pořadí. A dle odstavce 13 tohoto ustanovení se cena pozemků uvedená ve veřejné nabídce stanoví podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., přičemž pozemky určené schválenou územně plánovací dokumentací k zastavění budou oceněny jako stavební. Ustanovení § 6 vyhlášky č. 85/1976 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, se nepoužijí. Stejným způsobem se ocení i pozemky převáděné mimo veřejnou nabídku podle odstavce 11.
44. Podle ust. § 14 odst. 1 zákona o půdě oprávněné osobě náleží náhrada za obytné budovy, hospodářské budovy a jiné stavby, které podle tohoto zákona nelze vydat nebo které zanikly nebo byly převedeny na osobu, která není povinna je vydat. Obdobně oprávněné osobě náleží náhrada za pozemek, který se podle tohoto zákona nevydává a za který nebyl poskytnut jiný pozemek.

Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

45. Podle ust. § 28a zákona o půdě se náhrady podle tohoto zákona, nestanoví-li tento zákon jinak, poskytují v cenách platných ke dni 24. 6. 1991, a to u věcí nemovitých v cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb.
46. Podle ust. § 6 zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu, podle tohoto zákona nebo zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, anebo zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů nelze převádět
- a) zemědělské pozemky, na jejichž vydání bylo uplatněno právo podle jiného právního předpisu a o jejichž vydání nebylo dosud rozhodnuto,
 - b) zemědělské pozemky, nebo jejich části určené územním plánem, nebo regulačním plánem, anebo rozhodnutím o umístění stavby k zastavění veřejně prospěšnými stavbami, nebo stavbami dopravní infrastruktury, nebo těmito stavbami již zastavěné, s výjimkou zemědělských pozemků, mimo pod bodem 4. určených platnou územně plánovací dokumentací nebo již využitých ke zřízení technické infrastruktury,
 - c) zemědělské pozemky určené k řešení podle § 2 zákona č. 139/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, u kterých je v katastru nemovitostí vyznačena poznámka o zahájení pozemkových úprav,
 - d) majetek, o jehož převodu na jiné osoby bylo rozhodnuto podle jiného právního předpisu,
 - e) zemědělské pozemky ve vojenských újezdech,
 - f) zemědělské pozemky v národních přírodních památkách, národních přírodních rezervacích a na územích národních parků; dále nelze převádět zemědělské pozemky v přírodních rezervacích a v přírodních památkách, s výjimkou zemědělských pozemků, k jejichž zcizení vydalo souhlas Ministerstvo životního prostředí podle jiného právního předpisu,
 - g) pozemky, u nichž bylo Státním pozemkovým úřadem zahájeno správní řízení podle § 3 odst. 3 do doby vydání pravomocného rozhodnutí, nebo
 - h) pozemky tvořící rezervu státních pozemků.
47. **Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.** Soud přitom ve smyslu ust. § 132 o. s. ř. hodnotil všechny důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny v jejich vzájemné souvislosti, přičemž přihlížel pečlivě ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.
48. Soud vzal za prokázané, že žalobce a) a JUDr. Miroslava Boháčová (babička žalobců b/ a c/, zemřelá dne 1. 7. 2014), jsou jakožto právní nástupci původní nositelky restitučního nároku Anny Půlkrábkové, zemřelé dne 9. 12. 1963, oprávněnými osobami podle § 4 odst. 2 písm. c) zákona o půdě, a to v rozsahu ideální 1/9 ve vztahu k celku nevydaných pozemků. Restituční nárok JUDr. Miroslavy Boháčové zdělili jakožto dědici ze zákona její vnoučata Radim Boháč a Terezie Boháčová, nyní Ratajová, tj. žalobci b) a c), jak vyplývá z usnesení Okresního soudu Praha – západ ze dne 16. 2. 2015 č. j. 20 D 721/2014-520. Vnitřní poměry mezi žalobci jsou uspořádány tak, že žalobce a) drží restituční nárok v rozsahu ideální 1/2 a žalobci b) a c) každý v rozsahu ideální 1/4. Oprávněné osoby, tj. žalobce a) a právní předchůdkyně žalobců b) a c) JUDr. Miroslava Boháčová uplatnili restituční nárok řádně a včas v r. 1992 v řízení vedeném pod sp. zn. PÚ 1322/92. Vlastnické právo k pozemkům v k. ú. Smíchov, Košíře a Prosek přešlo z původních vlastníků na základě (darovacího) prohlášení ze dne 31. 3. 1960, jemuž předcházela nabídka nemovitostí čs. státu přijatá dne 2. 3. 1960, a odúmrti – odmítnutí dědictví po Anně Půlkrábkové, zemřelé dne 9. 12. 1963. Restitučními rozhodnutími specifikovanými ve výroku II. rozsudku bylo dále prokázáno,
- Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

že oprávněné osoby, tj. žalobce a) a právní předchůdkyně žalobců b) a c) JUDr. Miroslava Boháčová nebyli určeni spoluvlastníky pozemků v k. ú. Smíchov, Košíře a Prosek konkretizovaných v uvedených rozhodnutích, jelikož jim tyto pozemky nelze vydat pro omezení uvedená v ust. § 11 zákona o půdě, a žalobcům proto vznikl nárok na poskytnutí jiných (náhradních) pozemků podle ust. § 11 odst. 2 a ust. § 17, případně náhrada podle ust. § 16 zákona o půdě. Žalovaná je osobou povinnou, neboť práva a povinnosti podle ust. § 22 odst. 1 zákona o půdě vykonává Státní pozemkový úřad.

49. Mezi účastníky bylo sporné, zda si žalovaná při uspokojování nároku žalobců počínala svévolně či liknavě a jak má být dle vyhlášky č. 182/1988 Sb. ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. správně provedeno ocenění nevydaných pozemků, jelikož z tohoto ocenění se odvíjí výše restitučních nároků žalobců.
50. Z konstantní judikatury přitom vyplývá, že poskytování náhradních pozemků oprávněným osobám patří k základním povinnostem Pozemkového fondu. Struktura jeho nabídky musí mít takové kvalitativní a kvantitativní parametry, aby náhrada byla poskytnuta v co možná nejkratší době co možná nejširšímu okruhu oprávněných osob. Smyslem a účelem restitučních zákonů je totiž snaha alespoň částečně zmírnit následky minulých majetkových křivd, přičemž ke splnění účelu a cíle restitucí je zejména nutné, aby obecné soudy interpretovaly restituční zákony ve vztahu k oprávněným osobám co nejvstřícněji (nálezn Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1088/12, popřípadě sp. zn. I. ÚS 755/06). Uspokojení nároku oprávněné osoby způsobem, jež se vymyká zákonem stanovenému postupu (§ 11a zákona o půdě), je třeba mít za výjimečné, podmíněné zjištěními vedoucími k závěru, že postup Pozemkového fondu lze kvalifikovat jako liknavý či svévolný; uspokojení nároku převodem pozemku do veřejné nabídky nezahrnutého je namístě tehdy, kdy se oprávněná osoba přes svůj aktivní přístup nemůže dlouhodobě domoci svých práv (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 8. 2015 sp. zn. 28 Cdo 1117/2015). Důvodnost žaloby na uložení povinnosti Pozemkovému fondu České republiky uzavřít smlouvu o bezúplatném převodu konkrétních náhradních pozemků podle § 11 odst. 2 zákona o půdě není třeba – při liknavém postupu soudu – vázat na podmínku předchozího zahrnutí těchto pozemků do veřejné nabídky (rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 9. 12. 2009 sp. zn. 31 Cdo 3767/2009). Nesnáze při vyřizování nároků vyplývajících z restitučních právních předpisů nesmí státní orgán přesouvat na osoby oprávněné (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 6. 2015 sp. zn. 28 Cdo 5389/2014).
51. Z ustálené judikatury Nejvyššího soudu dále vyplývá, že cena náhradního pozemku má být ekvivalentní ceně pozemku, který byl oprávněné osobě odebrán – pokud byl oprávněné osobě odňat zemědělský pozemek, má nárok na náhradu za zemědělský pozemek (srov. např. rozsudky sp. zn. 28 Cdo 101/2003 ze dne 18. 8. 2003, sp. zn. 28 Cdo 1518/2007 ze dne 21. 2. 2008 a sp. zn. 28 Cdo 2699/2008 ze dne 26. 11. 2009). Nejvyšší soud ČR v nich konstatoval, že tak má být zachována identita v charakteru pozemků v tom směru, že rozhodný je jejich charakter, a tedy i hodnota ke dni odnětí státem. V situaci, kdy pozemky byly v době přechodu na stát sice vedeny v evidenci jako pozemky zemědělské, nicméně byly určeny k výstavbě, je třeba je ocenit jako pozemky určené pro stavbu ve smyslu ust. § 14 odst. 1 vyhlášky č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. (viz rozsudky Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 2956/2014 ze dne 25. 11. 2015, sp. zn. 28 Cdo 444/2014 ze dne 3. 4. 2014, sp. zn. 28 Cdo 4678/2014 ze dne 3. 6. 2015, sp. zn. 28 Cdo 1974/2010 ze dne 7. 10. 2010, a usnesení

Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 3971/2014 ze dne 25. 11. 2015 a sp. zn. 28 Cdo 294/2016 ze dne 4. 7. 2016).

52. V posuzované věci soud dospěl k závěru, že žalovaná při uspokojování restitučního nároku žalobců na vydání náhradních pozemků postupovala jednoznačně liknavě a svévolně, v důsledku čehož nároky žalobců, uplatněné žalobcem a) a právní předchůdkyní žalobců b) a c) JUDr. Miroslavou Boháčovou již v roce 1992 (pod čj. PÚ 1107/92), dosud nebyly vypořádány. Sice se s ohledem na počet oprávněných osob a množství pozemků jedná z pohledu žalované o relativně složitý proces, avšak nesnáze při vyřizování nároků vyplývajících z restitučních právních předpisů nesmí státní orgán přesouvat na oprávněné osoby. Žalobce a) a právní předchůdkyně žalobců b) a c) JUDr. Miroslava Boháčová se v letech 2006 – 2012 zúčastnili šesti veřejných nabídek u žalovaného, resp. Pozemkového fondu, což prokazuje jejich aktivitu při uspokojování restitučního nároku. Žalovaná o těchto nárocích rozhodla v roce 2012 částečně (uspokojením nároku žalobců do výše 259 881,14 Kč) formou bezúplatného převodu náhradních pozemků. Zcela zásadní překážku pro vydávání náhradních pozemků následně představovala trvající neshoda účastníků ohledně ceny nevydaných pozemků. Přestože se žalobci v roce 2019 i v průběhu řízení opakovaně domáhali přecenění jejich nároku v souladu se znaleckým posudkem prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D., ze dne 20. 9. 2019 č. 528/23/2019, který ocenil hodnotu (cenu) žalobcům nevydaných pozemků částkou 8 304 364 Kč, žalovaná evidovala nároky žalobců stále pouze ve výši 259 881,14 Kč (dle jejího vyjádření zcela uspokojené), a to jak k datu vyhotovení Přehledu nároků ze 4. 3. 2019, tak po doručení předžalobní výzvy ze dne 5. 11. 2019 i po zahájení řízení žalobou podanou u soudu dne 17. 12. 2019, a odmítala nároky přecenit, navíc dne 5. 10. 2020 odmítla přihlášku žalobců do veřejné soutěže, opět z důvodu nedostatečné výše nároku. K přecenění nároku žalovanou pak došlo až u jednání dne 2. 9. 2021, kdy předložila znalecký posudek č. 670/2020 Ing. Pavla Pelce ze dne 28. 7. 2021, stanovící cenu žalobcům nevydaných pozemků ve výši 2 196 604 Kč, z něhož tak jednoznačně vyplývá, že cena nevydaných pozemků tvrzená žalobci v žalobě (ve výši 8 304 364 Kč dle posudku prof. Ing. Heralové) nebyla zásadním způsobem nadhodnocená, jak argumentovala žalovaná, a nečinila pouze 259 881,14 Kč. Nebýt tedy dlouhodobého a zatvrzelého nesouhlasu žalované s cenou nevydaných pozemků tvrzenou žalobci, nedošlo by s vysokou pravděpodobností k tak razantnímu prodlení při vyřizování jejich restitučního nároku. Jestliže tedy restituční nárok žalobců, resp. právní předchůdkyně, nebyl po téměř třiceti letech uspokojen přesto, že se aktivně zúčastňovali veřejných nabídek, je to žalovaná, která fakticky ztížila, ne-li zcela znemožnila, uspokojení jejich restitučního nároku. Jde tedy o liknavost na její straně, jejímž důsledkem je podle ustálené judikatury Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu (např. nález sp. zn. III. ÚS 495/02 ze dne 4. 3. 2004), že v případě liknavého svévolného či diskriminujícího postupu žalované (či jejího předchůdce) může oprávněná osoba nárok uplatnit u soudu žalobou na vydání konkrétních vhodných pozemků a že takový postup nelze vůči ostatním oprávněným osobám pokládat za diskriminační.
53. Žaloba žalobců jako oprávněných osob podle zákona o půdě proti státu, kterou se domáhají nahrazení projevu vůle státu k uzavření smlouvy o bezúplatném převodu konkrétního pozemku, je tedy důvodná, aniž by bylo třeba trvat na tom, aby nárokové náhradní pozemky byly dříve nabídnuty do veřejné nabídky. Žalobci totiž současně prokázali, že jako nositelé práva na vydání náhradních pozemků, nebyli dlouhodobě se svým nárokem ze strany státu uspokojeni, a proto mají právo na vydání náhradních pozemků, přičemž jim nelze vytýkat nedostatek aktivity a jejich zapojování do veřejných nabídek pozemků, a to z důvodu nesprávné evidence výše jejich restitučního nároku žalovanou.

Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

54. Podstatná pro toto řízení je přitom skutečnost, že znalecký posudek Ing. Pelce č. 670/2020 stanovil výši nároku žalobců ve výši 2 196 604 Kč (z toho u žalobce a/ ve výši 1 098 302 Kč a u žalobce b/ a u žalobkyně c/ ve výši 549 151 Kč), která násobně převyšuje cenu žalobci nárokováných náhradních pozemků ve výši ve výši 103 631,27 Kč. Proto v tomto řízení není nutno zabývat se podrobně věcnou správností jednotlivých znaleckých posudků prof. Heralové a Ing. Pelce, na které je jinak v souladu se závěry usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. 8. 2019 sp. zn. 28 Cdo 2191/2019 třeba pohlížet jako na dva znalecké posudky vydané různými znalci v téže věci na základě zadání jednotlivých procesních stran. Soud přesto nad rámec výše uvedené argumentace znalecký posudek prof. Ing. Schneiderové Heralové (ve spojení s výpovědí znalkyně u jednání dne 20. 4. 2021 a doplňujícím vyjádřením ke znaleckému posudku Ing. Pelce z 21. 9. 2021) hodnotí jako věcně správný, přesvědčivý, vnitřně logicky uspořádaný a nerozporný, když znalkyně vyslovené závěry jsou dostatečně podloženy znaleckým zkoumáním, korespondují s obsahem v řízení provedených listinných důkazů a metodika užitá v tomto znaleckém posudku je v souladu s aktuální judikaturou Nejvyššího soudu.
55. Soud neshledal důvodnou ani námitku žalované, že došlo k promlčení samotného restitučního nároku žalobců. Nárok na vydání náhradních pozemků za odňaté pozemky je nárokem vyplývajícím ze zákona o půdě, který je přiznáván správními rozhodnutími a je uspokojován postupně ve veřejných nabídkách. V případě, kdy povinná osoba nepopírá svůj závazek a jedná s oprávněnou osobou o podmínkách poskytnutí náhrady, může promlčecí doba počít běžet nejdříve dnem, kdy oprávněná osoba zjistí, že povinná osoba nehodlá plnit (sp. zn. 28 Cdo 995/2002). Restituční nárok na vydání náhradního pozemku tudíž je sice promlčitelný, ale v tomto případě je v intencích aktuální judikatury dán rozpor uplatněné námítky promlčení restitučního nároku s dobrými mravy, jelikož uspokojení restitučního nároku žalobců závisí na veřejných nabídkách pozemků realizovaných žalovaným (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. 7. 2020 sp. zn. 28 Cdo 1723/2020). Pokud žalovaná původně namítala promlčení práva žalobkyně na přecenění nevydaných pozemků, námitka není podle ustálené judikatury Nejvyššího soudu ČR opodstatněná (viz např. rozhodnutí sp. zn. 28 Cdo 4173/2017 ze dne 24. 1. 2018 či sp. zn. 28 Cdo 595/2019 ze dne 10. 4. 2019), neboť právo na přecenění hodnoty pozemku, který nebyl oprávněné osobě vydán pro překážky stanovené zákonem o půdě, nepředstavuje samostatné majetkové právo podléhající promlčení.
56. Dále se soud zabýval tím, zda pozemky, označené žalobci, jsou způsobilé (vhodné) k vydání, či zda je zde nějaká zákonná překážka k jejich vydání. Podmínkou pro vyhovění žalobě na uložení povinnosti bezúplatně převést zemědělský pozemek oprávněné osobě za nevydaný pozemek je, aby šlo o pozemek k převodu „vhodný“, tedy pozemek, jenž by byl, nebyť liknavého postupu žalované, do veřejné nabídky takto zařaditelný k uspokojení restitučního nároku oprávněných osob podle zákona o půdě (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR č. j. 28 Cdo 2658/2020 – 786 ze dne 21. 10. 2020, sp. zn. 28 Cdo 4180/2007 ze dne 13. 12. 2007, uveřejněný pod č. 72/2008 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, sp. zn. 28 Cdo 4876/2008 ze dne 10. 9. 2009, a sp. zn. 28 Cdo 5368/2015 ze dne 28. 6. 2017, či usnesení sp. zn. 28 Cdo 3304/2014 ze dne 24. 9. 2014 a sp. zn. 28 Cdo 4400/2015 ze dne 2. 5. 2016). Při posuzování „vhodnosti“ pozemku k převodu oprávněné osobě jako pozemku náhradního (ust. § 11a odst. 1 zákona o půdě) je přitom nutno hodnotit, zda převodu nebrání zákonná výlučky uvedené v ust. § 11 odst. 1 zákona o půdě a ust. § 6 zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, či zda nejde o pozemek zatížený právy třetích osob (např. rozsudek

Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 1568/2011 ze dne 15. 7. 2011), zda převod pozemku není z jiného důvodu zapovězen zákonem (např. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 99/2010 ze dne 3. 1. 2011), zda jej lze zemědělsky obhospodařovat (např. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 592/2013 ze dne 12. 12. 2013), zda nevzniknou jiné problémy při hospodaření s takovým pozemkem (např. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 2462/2014 ze dne 18. 9. 2014 či rozsudek sp. zn. 28 Cdo 3240/2018 ze dne 16. 1. 2019), případně zda nejde o pozemek zastavěný či tvořící součást areálu (např. rozsudky Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 2364/2017 ze dne 14. 11. 2017 a sp. zn. 28 Cdo 4447/2017 ze dne 6. 12. 2017). Nejvyšší soud ČR zdůraznil, že tato hlediska je přitom třeba zkoumat vždy se zřetelem k individuálním skutkovým okolnostem případu a předpoklady pro vydání (popřípadě pro nevydání) každého takového pozemku posuzovat zcela samostatně, byť s přihlédnutím k širším souvislostem konkrétní věci (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 5045/2015 ze dne 24. 5. 2017 a usnesení sp. zn. 28 Cdo 220/2005 ze dne 26. 4. 2007). Z rozhodnutí sp. zn. 28 Cdo 2925/2019 dále vyplývá, že i posouzení otázky, zda k převodu nárokovaný pozemek jako náhradní je součástí funkčního celku, uceleného (nedělitelného) komplexu nemovitých věcí, je úzce spjato s individuálními okolnostmi případu. Z usnesení ze dne 9. 9. 2019 sp. zn. 28 Cdo 2925/2019 vyplývá, že uzavřená nájemní smlouva nepředstavuje žádnou z překážek převodu pozemku, jelikož změnou vlastníka pozemku nedojde ke změně postavení nájemce dle ust. § 2221 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku účinného od 1. 1. 2014 (o. z.).

57. Pokud jde o konkrétní náhradní pozemky nárokované žalobci v tomto řízení, soud dospěl k následujícím právním závěrům: Mezi účastníky nebylo sporu o tom, jak vyplývá z LV č. 10002 vedených u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský Kraj, Katastrální pracoviště Boskovice a Blansko, že všechny žalobci zvolené náhradní pozemky jsou ve vlastnictví státu a příslušnost hospodařit s tímto majetkem státu byla svěřena Státnímu pozemkovému úřadu.
58. Ohledně náhradního pozemku parc. č. 101/66 v obci a k. ú. Žerůtky učinili účastníci u jednání soudu dne 20. 4. 2021 nesporným, že není zatížen žádnou zákonnou překážkou převoditelnosti ve smyslu ust. § 6 zák. č. 503/2012 Sb., čemuž soud přisvědčil, a dále se účastníci shodli i na jeho ceně ve výši 25 818,75 Kč, vyplývající ze znaleckého posudku Ing. Jiřího Holuši.
59. Pokud jde o náhradní pozemek parc. č. 351/19 v obci a k. ú. Malá Lhota, učinili účastníci u jednání soudu dne 20. 4. 2021 rovněž nesporným, že není zatížen žádnou zákonnou překážkou převoditelnosti ve smyslu ust. § 6 zák. č. 503/2012 Sb., s čímž soud souhlasí, a účastníci se shodli také na jeho ceně ve výši 32 630,55 Kč, vyplývající ze znaleckého posudku Ing. Jiřího Holuši.
60. Ohledně náhradních pozemků v k. ú. Lipovec u Blanska, parc. č. 84/1, 84/2 a 1208, soud po provedeném dokazování výše uvedenými listinami (výpisem z LV, katastrální mapou, nájemní smlouvou uzavřenou s Františkem Černým, dohodou o zaplacení úhrady za užívání nemovitosti, ohledáním na místě samém, fotografiemi a výsledkem svědka Františka Černého) dospěl k závěru, že v daném případě pozemky státu pronajaté svědkovi Černému tvoří funkční celek se stavbou čp. 110 stojící na parc. č. st. 106/1 ve vlastnictví svědka, neboť samostatný funkční celek tvoří nemovitosti ve vlastnictví svědka Černého zapsané na LV č. 74 - parc. č. 106/1, zastavěná plocha a nádvoří o výměře 127 m², jehož součástí je stavba (objekt bydlení) čp. 110, dále pozemek parc. č. 85/1, zahrada o výměře 54 m², a pozemek parc. č. 53/23, ostatní plocha o výměře 355 m², který je v celém rozsahu zatravněný, jak bylo zjištěno soudem v průběhu místního šetření, a lze jej využívat jako zahradu. Není tedy pravdou, že v případě převodu pozemků státu na žalobce svědek Černý

Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

nebude mít k dispozici téměř žádnou zelen, kde by mohl zemědělsky hospodařit, navíc dům čp. 110 s přílehlými pozemky v jeho vlastnictví neužívá k bydlení, ale pouze k rekreaci (a není tedy přílehlavý odkaz žalované na usnesení ze dne 16. 2. 2021, sp. zn. 28 Cdo 67/2021), a konečně lze souhlasit se žalobci, že na předmětných pozemcích propachtovaných od státu svědek zemědělsky nehospodaří, nepěstuje zeleninu a má zde uložen stavební materiál. Navíc na pozemku parc. č. 53/23 ve vlastnictví svědka Černého byla zřízena služebnost cesty (vstupu a vjezdu) právě ve prospěch panujících pozemků ve vlastnictví státu parc. č. 84/1, 84/2 a 1208 Kč a je k nim samostatný přístup z místní komunikace, což rovněž svědčí o samostatnosti tohoto funkčního celku. Soud proto dospěl k závěru, že u shora uvedených pozemků státu v k. ú. Lipovec u Blanska není dána překážka vydání (převoditelnosti), neboť neexistuje jejich bezprostřední funkční souvislost s pozemky svědka Černého, a s ohledem na prioritu vydávání pozemků restituentům nemůže mít přednost jeho zájem o pozemky na úkor žalobců. Soud vzal dále za prokázané a mezi účastníky je nesporné, že cena uvedených tří pozemků v k. ú. Lipovec u Blanska činí dle znaleckého posudku Ing. Jířího Holuši u parc. č. 84/1 částku 2 360 Kč, u parc. č. 84/2 částku 1 160 Kč a u parc. č. 1208 částku 1 870 Kč.

61. Pokud jde o náhradní pozemky v k. ú. Borotín u Boskovic parc. č. 61/1 a parc. č. 4123, soud po provedeném dokazování výše uvedenými listinami (nájemní a pachtovní smlouvou uzavřenou s Lukášem Tlamkou, výpisy z katastru nemovitostí, kopií katastrální mapy, leteckými snímky, dohodou o zaplacení úhrady za užívání nemovitostí, fotografiemi) a ohledáním na místě samém přisvědčil žalobcům, že privatizační projekt ze dne 17. 7. 2017 nebyl a dosud není realizován, nájemce a pachtýř pozemků státu Lukáš Tlamka (druh Blanky Bašné) jakožto navržený nabyvatel dle závěrů schvalovací komise pro posuzování privatizačních projektů ze dne 26. 5. 2017 nesplnil požadavky, které by opravňovaly jeho upřednostnění před případnými dalšími zájemci; při místním šetření byla na kolně stojící na parc. č. 229 umístěna dražební vyhláška z r. 2018 a dle výpisu z katastru nemovitostí dosud nedošlo ke změně stavu. Dále soud z úřední činnosti zjistil (z výpisu z LV č. 303 pro k. ú. Borotín u Boskovic), že družka Lukáše Tlamky Blanka Bašná je vlastnící domu čp. 121, který je součástí pozemku parc. č. St. 63/2 (nikoli 63/1), a současně vlastní zahradu parc. č. 62 o výměře 614 m², tj. o zcela dostačující výměře sloužící k zemědělskému obhospodařování. Dále soud přisvědčil žalobcům, že zde není přímá návaznost pozemků státu parc. č. 61/1 a parc. č. 4123 na protější dům Blanky Bašné čp. 121 stojící na parc. č. 63/2, jelikož se mezi ním a pozemky státu nachází místní komunikace, a tedy ani funkční souvislost, pozemky státu rozhodně nejsou nezbytné pro užívání předmětné stavby a nejedná se o přirozené zázemí domu Blanky Bašné určeného k bydlení, jak požaduje aktuální judikatura. Soud dospěl také k závěru, že není dána funkční souvislost ani mezi pozemky státu parc. č. 61/1 a parc. č. 4123 (na straně jedné) a sousední kolnou stojící na pozemku ve vlastnictví státu parc. č. 229 (na straně druhé), neboť kolna má samostatný přístup z místní komunikace parc. č. 59/4 a může být samostatně využívána. Zatravněné pozemky státu parc. č. 61/1 a parc. č. 4123 jsou navíc přístupné po celé délce z místní komunikace, jak bylo zjištěno při místním šetření, představují tedy dle názoru soudu samostatný funkční celek, a ze všech výše uvedených důvodů u nich není dána překážka převoditelnosti na žalobce, neboť s ohledem na prioritu vydávání pozemků restituentům nemůže mít přednost případný pozdější zájem jiných osob o tyto pozemky na úkor žalobců, domáhajících se marně uspokojení svých restitučních nároků téměř 30 let. Znaleckým posudkem Ing. Jířího Holuši č. 1143-29/2020 ze dne 23. 2. 2020 byla prokázána (a mezi účastníky nesporná) cena pozemku parc. č. 61/1 ve výši 4 136 Kč a parc. č. 4123 ve výši 4 130 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

62. Pokud jde o náhradní pozemek parc. č. 848/1 v k. ú. Benešov u Boskovic o výměře 8 851 m², sděleními stavebního úřadu a odboru tvorby a ochrany životního prostředí Městského úřadu Boskovice bylo prokázáno, že pozemek je součástí registrovaného významného krajinného prvku s názvem „Bělá – prameniště“ a z pohledu zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody neexistuje překážka k vydání tohoto pozemku, není zatížen žádnou stavbou technické infrastruktury nebo veřejně prospěšnou stavbou, ani existující, ani plánovanou, dle územního plánu je nezastavitelný, nachází se v plochách NSp – smíšené nezastavěné přírodní, je zatížen pouze limitem ochrany přírody. Soud proto dospěl k závěru, že u tohoto pozemku není dána překážka převoditelnosti na žalobce, neboť je možno na něm (s určitými omezeními) zemědělsky hospodařit způsobem, který nepoškodí nebo nezničí významný krajinný prvek, nenaruší jeho obnovu a neohrozí nebo neoslabí jeho stabilizační funkce; soud odkazuje přiměřeně i na závěry vyplývající z rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 8. 12. 2020 sp. zn. 28 Cdo 2910/2020 řešícího obdobnou problematiku – pozemek umístěný v chráněném ložiskovém území nebrání zemědělskému využití. Dle platné judikatury (sp. zn. 28 Cdo 2925/2019) pak netvoří překážku převoditelnosti ani uzavřená nájemní smlouva s nájemcem Karlem Fölklem, který navíc využívá část pozemku (patřícího do zemědělského půdního fondu) jako odstavné parkoviště pro vraky či parkování automobilů pro potřeby autodílny, tedy nikoli k zemědělskému obhospodařování. Znaleckým posudkem č. 5181-141/2020 ze dne 24. 11. 2020 vyhotoveným znalkyní Ing. Eliškou Krošlákovou byla stanovena cena pozemku parc. č. 848/1 v k. ú. Benešov u Boskovic ve výši 31 525,97 Kč, kterou účastníci učinili nespornou.
63. Soud tedy dospěl k závěru, že za situace, kdy žalovaná dosud uspokojila restituční nárok žalobců do výše 259 881,16 Kč formou bezúplatného převodu náhradních pozemků a výše restitučního nároku žalobců vyplývající ze znaleckého posudku Ing. Pelce činí 2 196 604 Kč, tak i při zahrnutí ceny pozemků vydaných žalobcům v řízení u Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 16. 2. 2021 čj. 12 C 33/2020-628 (ve spojení s potvrzujícím rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 10. 2021, sp. zn. 25 Co 107/2021), jejichž cena činí 86 504,20 Kč, a pozemků vydaných v řízení u Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 14. 9. 2021 čj. 25 C 32/2020-614, jejichž cena činí 426 254,15 Kč, je zbývající restituční nárok žalobců dostačující na vydání náhradních pozemků v celkové ceně 103 631,27 Kč uplatněných v tomto řízení, a nedošlo tedy k překročení restitučního nároku žalobců.
64. Podle ust. § 1115 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku ve znění účinném od 1. 1. 2014 (o. z.), osoby, jimž náleží vlastnické právo k věci společně, jsou spoluvlastníky. Podle ust. § 1122 odst. 2, 3 o. z., velikost podílu vyplývá z právní skutečnosti, na níž se zakládá spoluvlastnictví nebo účast spoluvlastníka ve spoluvlastnictví. To spoluvlastníkům nebrání, aby si velikost podílu ujednali jinak; takové ujednání musí splňovat náležitosti stanovené pro převod podílu.
65. Soud z výše uvedených důvodů žalobě o nahrazení projevu vůle vyhověl, jak je uvedeno v II. výroku rozsudku, s tím, že žalobci nabývají do spoluvlastnictví dle navrhovaného znění smlouvy o bezúplatném převodu pozemků požadované náhradní pozemky, a to žalobce a) spoluvlastnický podíl k pozemkům ve výši ideální 1/2 k celku a žalobce b) a žalobkyně c) každý ve výši každý id 1/4 k celku. Rozsudek je i v souladu se zásadou jednotného rozhodování, stanovenou v ust. § 13 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku.
66. III. výrok rozsudku o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 3 o. s. ř., když v daném případě byli žalobci ve sporu v převažující části plně úspěšní a před podáním žaloby žalovanou Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

vyzvali k plnění předžalobní výzvou ve smyslu ust. § 142a o. s. ř. Soud přitom při stanovení výše odměny (rozhodné tarifní hodnoty) vycházel z usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 7. 5. 2018 sp. zn. 28 Cdo 6064/2017, z něhož vyplývá, že jde-li o žalobu na projev vůle směřující ke vzniku právního jednání, jehož předmět je penězi ocenitelný (cena žalobou dotčených pozemků), nelze pro účely stanovení tarifní hodnoty pře aplikovat žalovanou preferované ustanovení § 9 odst. 3 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), nýbrž se jeví případným vycházet právě z hodnoty předmětu sporu, čili výše ceny požadovaných pozemků.

Výše náhrady nákladů právního zastoupení za jednotlivé úkony právní služby dle ust. § 11 odst. 1, 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu - AT) učiněné zástupkyní žalobců sestává z následujících částek:

- tarifní hodnota dle ust. § 8 odst. 1 vyhlášky (cena požadovaných pozemků dle přehledu žalobců čl. 32 přílohové obálky) ve výši 552 591 Kč, z toho žalobce a) 276 296 Kč a žalobce b) i žalobkyně c) každý 138 148 Kč, tj. mimosmluvní odměna pro žalobce a) činí dle ust. § 7 bodu 6 vyhlášky 9 420 Kč a pro žalobce b) i žalobkyni c) dle ust. § 7 bodu 5 vyhlášky 6 660 Kč, kdy odměna za zastupování 3 žalobců, snižená dle § 12 odst. 4 vyhl. o 20 % za každou zastupovanou osobu, činí tedy celkem 7 536 Kč + 2 x 5 328 Kč = 18 192 Kč, a to za následující úkony právní služby (potřebné k účelnému uplatnění práv žalobců):
 - převzetí a příprava zastoupení dne 19. 3. 2019 dle ust. § 11/1b) AT
 - předžalobní výzva ze dne 5. 11. 2019 dle ust. § 11/1d) AT
 - podání žaloby dne 17. 12. 2019 dle ust. § 11/1d) AT
 - vyjádření žalobců ze dne 27. 5. 2020 k vyjádření žalované ze dne 26. 2. 2020 dle ust. § 11/1d) AT
 - vyjádření žalobců ze dne 24. 8. 2020 k vyjádření žalované ze dne 15. 7. 2020 dle ust. § 11/1d) AT
 - návrh na změnu (rozšíření) žaloby ze dne 7. 9. 2020 dle ust. § 11/1d) AT
6 úkonů x 18 192 Kč = 291 072 Kč
- tarifní hodnota dle ust. § 8 odst. 1 vyhlášky (cena požadovaných pozemků dle přehledu žalobců po rozšíření žaloby ze dne 7. 9. 2020 o 647 140 Kč – ocenění viz čl. 194 spisu) ve výši 1 199 731 Kč, z toho žalobce a) 599 866 Kč a žalobce b) i žalobkyně c) každý 299 933 Kč, tj. mimosmluvní odměna pro žalobce a) činí dle ust. § 7 bodu 6 vyhlášky 10 700 Kč a pro žalobce b) i žalobkyni c) dle ust. § 7 bodu 5 vyhlášky 9 500 Kč, kdy odměna za zastupování 3 žalobců, snižená dle § 12 odst. 4 vyhl. o 20 % za každou zastupovanou osobu, činí tedy celkem 8 560 Kč + 2 x 7 600 Kč = 23 760 Kč, a to za následující úkony právní služby (potřebné k účelnému uplatnění práv žalobců):
 - vyjádření žalobců ze dne 23. 11. 2020 k vyjádření žalované ze dne 7. 9. 2020 dle ust. § 11/1d) AT
 - účast u jednání soudu dne 21. 1. 2021 9 – 13 hod. přesahující 2 hodiny dle ust. § 11/1g) AT
 - sdělení žalobců ze dne 15. 4. 2021 čl. 505 dle ust. § 11/1d) AT
 - účast u jednání soudu dne 20. 4. 2021 9 – 12.12 hod. přesahující 2 hodiny dle ust. § 11/1g) AT
 - doplnění tvrzení žalobců ze dne 19. 5. 2021 dle ust. § 11/1d) AT
 - účast u jednání soudu dne 16. 6. 2021 9 – 11.55 hod. přesahující 2 hodiny dle ust. § 11/1g) AT
 - účast u jednání soudu dne 24. 6. 2021 9 – 10.36 hod. dle ust. § 11/1g) AT + místní šetření 24. 6. 2021 od 11.15 do 14.15 hod.
12 úkonů x 23 760 Kč = 285 120 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

- tarifní hodnota dle ust. § 8 odst. 1 vyhlášky (cena požadovaných pozemků dle přehledu žalobců po vyloučení části pozemků k samostatnému řízení dne 30. 6. 2021) ve výši 205 007 Kč, z toho žalobce a) 102 504 Kč a žalobce b) i žalobkyně c) každý 51 252 Kč, tj. mimosmluvní odměna pro žalobce a) činí dle ust. § 7 bodu 5 vyhlášky 5 220 Kč a pro žalobce b) i žalobkyni c) dle ust. § 7 bodu 5 vyhlášky 3 180 Kč, kdy odměna za zastupování 3 žalobců, snižena dle § 12 odst. 4 vyhl. o 20 % za každou zastupovanou osobu, činí tedy celkem 4 176 Kč + 2 x 2 544 Kč = 9 264 Kč, a to za následující úkony právní služby (potřebné k účelnému uplatnění práv žalobců):
 - účast u jednání soudu dne 2. 9. 2021 9 – 11.05 dle ust. § 11/1g) AT
 - 1 úkon x 9 264 Kč = 9 264 Kč
- tarifní hodnota dle ust. § 8 odst. 1 vyhlášky (nesporná cena požadovaných pozemků po vyloučení další části pozemků k samostatnému řízení dne 6. 9. 2021) činila dle znaleckých posudků Ing. Holuši a Ing. Krošlákové 146 128 Kč, z toho žalobce a) 73 064 Kč a žalobce b) i žalobkyně c) každý 36 532 Kč, tj. mimosmluvní odměna pro žalobce a) činí dle ust. § 7 bodu 5 vyhlášky 4 060 Kč a pro žalobce b) i žalobkyni c) dle ust. § 7 bodu 5 vyhlášky 2 580 Kč, kdy odměna za zastupování 3 žalobců, snižena dle § 12 odst. 4 vyhl. o 20 % za každou zastupovanou osobu, činí tedy celkem 3 248 Kč + 2 x 2 064 Kč = 7 376 Kč, a to za následující úkony právní služby (potřebné k účelnému uplatnění práv žalobců)
 - vyjádření žalobců ze dne 8. 10. 2021 k ZP Ing. Pavla Pelce dle ust. § 11/1d) AT
 - účast u jednání soudu dne 19. 10. 2021 dle ust. § 11/1g) AT
 - 2 úkony x 7 376 Kč = 14 752 Kč

Celkem tedy odměna činí 112 752 Kč + 285 120 Kč + 9 264 Kč + 14 752 Kč = 421 888 Kč.

Dle ust. § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. dále žalobcům náleží k ruce společné a nerozdílné náhrada hotových výdajů za 21 výše uvedených úkonů právní služby po 300 Kč, tj. 6 300 Kč, náhrada cestovného dle ust. § 13 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. vzniklého v souvislosti s 2 cestami zástupkyně žalobců k jednáním soudu dne 21. 1. 2021 a dne 20. 4. 2021 osobním automobilem tov. zn. Renault, typ Koleos, RZ 4SD2286, na trase Příbram - Blansko a zpět, celkem ujetu 570 km při ceně motorové nafty 27,20 Kč/l dle vyhl. č. 589/2020 Sb. a průměrné spotřebě 5,9 l/100km (když dle zákoníku práce se v případě, kdy je v technickém průkazu uvedena spotřeba dle norem Evropských společenství, které upravují spotřebu PHM, použije se pro výpočet poslední hodnota), základní sazba 4,40 Kč/km, tj. cestovné činí 6 845 Kč, dále v souvislosti s 2 cestami zástupkyně žalobců k jednáním soudu dne 2. 9. 2021 a dne 19. 10. 2021 obytným automobilem tov. zn. Capron, RZ 8AT8480, na trase Příbram - Blansko a zpět, celkem ujetu 2 x 570 km při ceně motorové nafty 27,20 Kč/l dle vyhl. č. 589/2020 Sb. a 375/2021 Sb. (účinné od 19. 10. 2021) a průměrné spotřebě 11,6 l/100km (když dle zákoníku práce se v případě, kdy je v technickém průkazu uvedena spotřeba dle norem Evropských společenství, které upravují spotřebu PHM, použije se pro výpočet poslední hodnota), základní sazba 4,40 Kč/km, tj. cestovné činí 8 613 Kč, náhrada za čas promeškaný 4 cestami k jednáním a zpět dle ust. § 14 odst. 1 písm. a) odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., za 4 x 8, tj. 32 započatých půlhodin po 100 Kč, tj. 3 200 Kč, a 21% DPH z odměny a náhrad hotových výdajů dle ust. § 137 odst. 3 o. s. ř. Celkem náklady právního zastoupení žalobců sestávající z odměny advokáta 419 840 Kč, režijních paušálů 6 300 Kč, náhrady cestovného 15 458 Kč, náhrady za promeškaný čas 3 200 Kč a 21 % DPH z odměny a náhrad ve výši 93 838 Kč činí 540 683 Kč.

Jelikož však žalobci požadovali ve vyčíslení ze dne 26. 10. 2021 náhradu nákladů řízení pouze ve výši ve výši 484 126 Kč (z toho 400 104 Kč bez DPH + 84 022 Kč 21% DPH, soud jim přiznal požadovanou částku, neboť věc posoudil tak, že se žalobci práva na náhradu nákladů řízení ve zbývajících částí přesahující požadovanou náhradu vzdali.

Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Brně, prostřednictvím soudu podepsaného. Odvolání je třeba podat ve 4 vyhotoveních.

Nesplní-li žalovaná povinnosti uložené jí tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, mohou se žalobci domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Blansko 29. října 2021

Mgr. Gabriela Štumpová v. r.
samosoudkyně

Tento rozsudek nabyl právní moci ve výroku I. dne 18.1.2022 a ve výroku II. + III. ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně č.l. 936 (III. změna) část. zast., ve zbytku vyhověno a vykonatelnosti ve výroku I. dne 18.1.2022, ve výroku II. dne 8.3.2023 a ve výroku III. dne 14.3.2023. Připojení doložky provedla Jana Reiterová dne 22.3.2023.

Shodu s prvopisem potvrzuje David Hason